

Juliette

komedie in negen scènes

door

Peter De Kemel

© 2019 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2019 Peter De Kemel

Juliette

Komedie in 9 scènes

door *PETER DE KEMEL*

Personages:

Eddy De Ridder, romanschrijver, 55

Marie, zijn nichtje, 25

Ella, haar zus, 17

Tijdsverloop:

Eerste scène, woensdag 20 juli, 19u50

Tweede scène, donderdag 21 juli, 09u20

Derde scène, donderdag 21 juli, 18u15

Vierde scène, vrijdag 22 juli, 09u45

Vijfde scène, maandag 8 augustus, 14u20

Zesde scène, dinsdag 9 augustus, 02u35

Zevende scène, woensdag 24 augustus, 17u45

Achtste scène, woensdag 31 augustus, 23u58

Negende scène, vrijdag 23 september, 17u15

Decor:

Het stuk speelt zich in een oud huisje van een gewezen jachtopzichter midden in de bossen.

Het is de plaats waar Eddy zich terugtrekt als hij aan een nieuwe roman werkt.

Het meubilair is een samenraapsel van stijlen, meestal uit de jaren '60 - '70.

Een éénpersoonsbed, een camping kookplaat, een tafel met drie stoelen.

Op een klein tafeltje staat een waskom met waterkan. Vlak daarbij hangt een wasdraad met daarop handdoeken. In een andere hoek staat een afwasbak, deze staat overladen met afwas.

Centraal in het midden van de achterwand staat een boekenkast. Op de bovenste twee schappen staan romans netjes opgesteld. Op de overige schappen ligt alles door elkaar.

Het huisje is heel rommelig vanwege allerlei spullen die door elkaar gegooid of gestapeld liggen, hoofdzakelijk bestaande uit papieren schriftjes en losse papieren. Ook her en der ligt verfrommelt papier.

Een rek op een andere plaats ligt voor de helft vol met allerlei soorten chips.

Scène 1

Woensdag 20 juli. Avond. 19u50

Eddy zit achter de tafel. Hij draagt een jeansbroek en rood geruit hemd. Op de tafel staat een heel oude typemachine. Hij typt met één vinger, stopt, eet chips uit een zak die op tafel ligt. Typt weer verder. Zucht heel diep, haalt het papier uit de typemachine, verfrommelt het en gooit het in een hoek van de kamer. Hij draait een nieuw papier in de typemachine en begint nu als een gek te typen. Het is duidelijk dat zijn inspiratie snel voorbij is.

Hij typt verschillende keren kort na elkaar dezelfde letter als weergave van zijn frustratie. Draait het papier weer los uit de typemachine, verfrommelt het en gooit het in een hoek van de kamer. Zijn gsm gaat af. Hij neemt zijn gsm op.

EDDY: *Vrij cru. Ja?*

Aan de andere kant van de lijn hoort men Mia, zijn uitgeefster. Ze ratelt zowat aan één stuk door.

MIA: *Off. Ze praat plat West-Vlaams. Hallo, Eddy, Mia hier. Ja, je weet waarvoren da kik joen bel hé. Ge zult wel, geliek altijd, een excuus emmen, maar eigenlijk wil ik het niet horen. Het is nu al de zesde keer dat ik uutstel geef, hé Eddy. Ware het niet dat je ene van mien best verkopende auteurs ziet, ik ga u allang nen wip in joen kloten gegeven. En dat is het probleem met joen hé. Je weet het. Je weet dat je mee mien, ook al heb ik er gene, kloten kunt spelen. Maar je moet beseffen dat dat azo niet verder ga gaan, hé Eddy. Je kunt niet met de kloten, dien ik niet heb, bluuven spelen. Mien geduld met joen is up. En je weet, 'k heb er pertang vele hé. Zo groot ofdan mien busten zien, heb ik al geduld g' had met joen. En 'k heb nen 95E. Zodus ... Vierentwintig romans van joen heb ik al uitgegeven. En met succes hé. 'k Weet het, je kunt schrijven. Maar wonder hier hen ook ons beste gedaan hé. Door wien peinst je dat je op de radio en op den televisie gekomen ziet? De laatste keer dat je zo'n groot interview op den tv g' had hebt, heb ik vuf dagen met dienen presentator in 't poepsjiekste hotel up Ibiza gezeten. Gelukkig dat hij tweeëntwintig jaar jonger was of te kik. Dus, door da kik mie opg'offerd heb, ziette gie op den televisie geweest, Eddy.*

Je beseft het misschien zelve nog niet, maar heel die organisatie rond d' uitgave van uwen vufentwintigsten boek ligt wel al vaste hé.

Casino van Middelkerke, den drieëntwintigsten september, ten halver achten, Eddy. Als ik goed kan rekenen is dat binnen twee maanden. En hoeveel tekst emmen we al gezien? Het stoort toch niet als we het eerst nekeer willen lezen vooraleer dan we 't uitgeven? "Voor 't weekend, Mia. Voor 't weekend liggen d'eerste vijftig bladzijden op uwen bureau."

We zien vrijdagavond, tiene veur den achten. 'k Weet niet wanneer dat bie joen 't weekend begunt, maar bie nen normale mens is 't haast al drei uren bezig.

EDDY: Zoudt lukken voor nekeer een pauzeke in te lassen, Mia? Als 't niet stoort zou ik willen antwoorden geven op al uw vragen.

MIA: Laat u volledig gaan, Eddy. Verbaas mie over heel de liene.

EDDY: Ja. Ja. Jaja. Jajajajaja. Jamaar ja. Jaja. Ja. En voor de reste kunt ge doen waardat ge goed in zijt, Mia. Mijn klotten kussen. Duwt de gsm af. Simpele duif. Gooit de gsm op de tafel. Hij praat nu tegen de typemachine. Die heeft dat niet door dat ge voor te schrijven inspiratie moet hebben hé.

Neemt zijn gsm en praat erin. Voor te schrijven, hé Mia, ewel...

Godverdomme, g' hebt hem wel zelf afgeduwd, hé kameraad. Gooit de gsm weer op de tafel.

De gsm gaat opnieuw af.

Marie en Ella komen drijfnat het jachthuis binnen. Beiden kijken hem vreemd aan.

Marie is 25, heel stijlvol en klassiek gekleed, haar kapsel maakt de look van een seut compleet.

Ella is 17, alternatief gekleed met haar haren compleet in de war. Ze draagt een linnen schoudertas.

EDDY: Hij neemt de gsm op. En het antwoord op de vragen is: Nee. Nee. Neenee.

Neeneeneeneenee.

Hij duwt de gsm af en gooit hem op de tafel.

ELLA: Tot Marie. En dat is hem dus?

EDDY: Bemerk het tweetal. Van welke gazette of boekske dat ge ook zijt, het ga niet door hé. Ja? Het antwoord is nee. Nee en nog nekeer nee.

Ik geef geen interviews over dienen nieuwe roman.

En ik versta ten andere ook niet hoe dat ge hier komt.

Nooit heeft er iemand ook maar nen voet hierbinnen gezet en we gaan dat ook azo houden. Moesten de mademoisellekes dus rechtsomkeer willen maken.

De twee kijken naar elkaar.

EDDY: Verstaat ge geen Chinees misschien? Privacy. Al ooit van g' hoord?

ELLA: Het giet wel water buiten, hé gast.

EDDY: Daar moest ge misschien op gepeinsd hebben voor dat ge naar hier kwam.

ELLA: En gij moet u misschien nekeer een beetje buiten in de regen stellen dat ge wat afkoelt. Moest ge het zelf nog niet doorhebben: uw reactie is ter wel ferm over hé. Ge zijt gelijk een Duracell konijn dat speed gesnoven heeft.

MARIE: *Tegen Ella.* Ge kunt misschien wat beleefd zijn.

ELLA: Hij tegen ons? Of wij tegen hem?

EDDY: Het Nieuwsblad? Het Laatste Nieuws?

ELLA: *Ze speelt Eddy na.* En het antwoord op de vragen is: Nee. Nee. Neenee. Neeneeneenee.

EDDY: Geestig is 't anders niet. Weer één of ander vrouwenboekske waardat ze een bladzijde overhebben tussen de reclamen voor anti rimpel crème en shampoo waardat de pellekes uit uw haar al verdwenen zijn van voor dat ge der uw haar mee gewassen hebt?

MARIE: Wij zijn...

ELLA: Kan 't zijn dat ge wat gefrustreerd zijt?

EDDY: Pardon?

ELLA: Zware echtscheiding achter de rug? Twee kindjes aan den drugs en uwen baas die niet content is?

EDDY: *Kijkt haar aan.*

ELLA: Of toch homofiele gevoelens waardat ge niet durft voor uit te komen?

EDDY: Oké. De mademoisellekes draaien ulder nu om. Verdwijnen door de deur waardoor dat ze binnen gekomen zijn en vergeten dat ze hier ooit geweest zijn. Ja?

Ella en Marie kijken elkaar aan, maar er gebeurt niks.

ELLA: Ge hebt het natuurlijk nog niet door, maar ge gaat wel iets missen als ge ons wegstuurt.

EDDY: En moest het niet spontaan kunnen gebeuren, bel ik met veel plezier naar de flieden om ulder een handje te komen helpen.

ELLA: Wij hebben der twee uren over gedaan om u hier te kunnen vinden. Ge beseft toch dat de flieden hier d' eerste vier uren niet gaan zijn om...

EDDY: Nooit heeft er mij hier iemand weten te vinden. Van wie hebt ge die informatie gekregen?

ELLA: In de journalistiek hebben ze liever dat ge uw bronnen niet prijsgeeft.

MARIE: Komaan zeg, stopt ermee.

ELLA: Hij is wel begonnen met ambetant te doen hé.

EDDY: Stout muilke, hé gij.

ELLA: Ja, 't valt op hé.

EDDY: ... Oké. Misschien was het er een beetje over.

ELLA: Vindt ge?

EDDY: Maar geen interview is geen interview, ja. *Wijst naar de deur.* En moesten de mademoisellekes nu...

ELLA: Het regent wel nog altijd hé.

MARIE: Ge kent mij dus niet?

EDDY: Moet dat. Gefigureerd in Thuis of Familie?

ELLA: Onrechtstreeks in dat laatste.

EDDY: *Kijkt haar niet begrijpend aan.*

ELLA: Een doordenkertjen noemen ze dat. *Knipoogt naar Eddy.*

EDDY: Weet ge wat ik vooral ga missen als ik mij hier blijf mee bezig houden? Tijd. Het enigste wat dat ik nu moet doen is schrijven. Schrijven, schrijven en nog nekeer schrijven. *Gaat achter zijn typemachine zitten.*

ELLA: Wat is uw specialisatie? Romans over de prehistorie?

MARIE: Stopt er nu nekeer mee hé zeg.

ELLA: Geef toe, met zo'n werkinstrument schrijft ge toch den enen prehistorische bestseller achter den anderen.

EDDY: *Kijkt haar aan, zegt niks, gaat naar de deur en maakt een uitnodigend gebaar omdat ze zouden vertrekken.*

ELLA: En zijt nekeer eerlijk. Diep vanbinnen hoopt ge dat het buiten nog altijd water giet hé.

EDDY: *Opent nu de deur.*

MARIE: Ge kent mij dus niet meer.

ELLA: En mij kunt ge niet kennen.

EDDY: Mis ik iets?

MARIE: Marie, zegt u dat iets?

EDDY: Ken ik een Marie? Ken ik geen Marie? Moet ik een Marie kennen? Moet ik geen Marie kennen?

MARIE: Ik wist het hé. Hij kent mij niet meer. Hij heeft mij helegans uit zijn bestaan gewist. Nen duw op de knop en poef, weg Marie.

ELLA: Hei! Doe nekeer normaal, hé zeg. Ge loopt hier rond gelijk een hyperkinetische seut.

MARIE: Maar hij kent mij wel niet meer hé.

ELLA: Ja, dat is wel duidelijk. En moet dat?

EDDY: En moet dat?

ELLA: Moet dat? Mag dat? Wilt ge dat? Meneer De Ridder. Eddy De Ridder. Nonkel Eddy.

EDDY: Marie...

ELLA: Eigenlijk Marie-Antoinette. Maar zeg dat laatste der nooit bij of anders gaat ge haar nooit niet meer vergeten.

EDDY: Marie...

MARIE: Ge wist dus niet eens meer... En ik ben hier nog geweest hé. Drie keren, misschien wel vier keren. Daarmee hebben we dat hier kunnen vinden hé. Maar man, was dat zoeken. Ja, die bomen zien der achter al die jaren natuurlijk allemaal totaal anders uit hé.

ELLA: Laat uw details...

MARIE: Iedere keer had ge ook zo een rood geruit hemd aan. De voordeur was blauw en uw hemd was rood. De laatste keer dat ik geweest ben, had ge juist de voordeur herschilderd. Toen was uw voordeur blauw en uw hemd rood. ... Met blauw.

EDDY: *Met een miniem lachje.* Ja, schilderen is niet...

MARIE: De voorlaatste keer dat ik hier geweest ben stonden der vier boeken in dat rek. De laatste keer moesten het er vijf geweest zijn. Het probleem is, als ge aan mijn moeder iets leent, dat ze het nooit weergeeft.

EDDY: Mijne vijfden roman. Dat moet dan...

ELLA: Meer of zeventien jaar geleden zijn. Vandaar dat ge mij niet kent. Ella. *Ze steekt haar hand uit.*

EDDY: *Kijkt naar haar hand.*

ELLA: Wel van nen andere vader. *Kijkt naar Marie.* Maar dat had ge waarschijnlijk wel al door dat het verschil ieverst moest zitten. Heb ik gelijk dat ge iets ging missen moesten we vertrokken zijn?

EDDY: ...

ELLA: Geen probleem. Ik zal wel voor u beslissen. *Ze doet de deur dicht.*

Er valt een stilte.

EDDY: Wat is het probleem?

ELLA: Gij. *Ze lacht nu enorm. ... Wijst op Marie.* Zij. *Wijst nu snel na elkaar op iedereen.* Wij ... Ge kiest maar.

EDDY: Voor wat zijt ge hier?

ELLA: Dat vraag ik mij ook al heel den tijd af.

EDDY: Ge zijt hier, maar ge weet niet waarom.

ELLA: Haar idee. Ze moest en zou mij vandaag aan nonkel Eddy voorstellen. Vanmorgen wist ik niet eens dat ik nen nonkel Eddy had en van de moment af dat ik dat wist moest ik mee voor nen zoektocht van een paar uur.

EDDY: Hoe zijt ge naar hier gekomen?

MARIE: *Enthousiast.* Met de Range Rover Evoque 2.0d dynamic 17 cabriolet van Xavier, mijn lief. Der op peinzen van met uwe voet aan de gaspedaal te komen en ge zit al aan vijfennegentig. Dat gaspedaal een klein beetje naar beneden duwen en honderdtachtig zonder problemen. Rijdt ge mee door den bos gelijk niets.

EDDY: *Wijst op hun drijfmat zijn.* En heeft uwe Range Rover Evoque 2.0d dynamic 17 cabriolet ook een dak?

ELLA: Toch wel, maar ze weet dat knopke niet zitten om het te laten toegaan.

MARIE: Ja, wie had er nu kunnen peinzen dat het ging regenen. Als we vertrokken was het één en al zon. En is ook niet simpel hé. Tweeënzestig knopkes heeft dienen auto. Tweeënzestig, hé nonkel Eddy.

ELLA: Ja, we hebben alles gehad. Veertien kilometers met vier pinkers aan rondrijden. 100% zetelverwarming aan uw gat. Den airco op vollen bak om de regen die op onze kop viel nog wat koeler te maken. Maar hoe zeerder dat het ging regenen hoe minder dat het dak toeging.

MARIE: Maar g' hebt toch maar nekeer in nen Range Rover Evoque 2. ...

EDDY: *Hij coupeert haar.* Was dat Rosa haar gedacht om contact met mij te zoeken?

MARIE: Ons ma... ewel ons ma... die zit daar voor niets tussen.

ELLA: Die zit in den bak.

EDDY: In den bak?

ELLA: Ja, een beetje gefraudeerd. ... iets meer of vier miljoen vergeten aangeven.

EDDY: Vier miljoen.

ELLA: Ja, kan gebeuren hé.

EDDY: Zit precies in nen goeien business.

ELLA: Ja, schrijft boeken. Prehistorische romans. Is dat nen business jonk!

MARIE: Dat is wel niet waar hé. Direct peinst nonkel Eddy dat ons ma hem concurrentie wilt aandoen.

EDDY: Ja, en ik had dat niet door.

MARIE: Haar vader is nen fraudeur en daardoor zit ons moeder nu ook in den bak. "Nee. Nee, der kan geen miserie van voortkomen, Rosa. Immobiliën in Spanje. Dat wordt een bedrijfke voor u. We zetten die vennootschap op uwen naam en ik doe de zaken voor u." Haar vader heeft ons moeder in 't zak gezet, ja. ... Ons moeder is een beetje goedgezind en daardoor... Met mij zou dat niet lukken. Nee, dat zou niet lukken. Als ik die vent voor den eerste keer zag en... en toen was ik nog geen tien jaar oud, ewel... toen had ik al het gevoel van: nee, der mankeert iets met die vent, hij...

ELLA: *Ze roept naar haar.* Hei!!!

Marie kijkt nu naar Ella. Deze maakt een gebaar dat ze moet stoppen.

ELLA: Der mankeert iets aan, ja. *Terzijde.* En aan hem niet alleen, vrees ik. *Tot Eddy.* Niet opletten. En vooral niet op reageren. Voor alle duidelijkheid. Haar vader is niet mijn vader. Maar haar moeder is wel ons moeder. En ik vrees dat gij verplicht zowel mijnen als haren nonkel gaat moeten zijn. ... Nonkel Eddy.

EDDY: En wat is de bedoeling?

ELLA: Dat weet alleen de dochter van uw zuster haren eerste vent. Zij dus. Ik weet alleen dat ik vandaag, achter bijna achttien jaar niet eens te weten dat ge bestond, kennis moest maken met nonkel Eddy.

EDDY: En Rosa...?

MARIE: Ons ma. Ja, die zijn de flieden vanmorgen komen oppakken hé. Die lag met haar haute couture slaapkleed van Michael Cincerello nog in haar bed en die hebben ze zonder haar onderbroek te laten aandoen meegepakt. Den bak in. Allemaal de schuld van haar pa.

ELLA: Kent gij mijn pa?

EDDY: ...

ELLA: Het is dus waar.

EDDY: Wat is ter waar?

MARIE: Die gelooft dus nooit iets als ik haar wat zeg hé. Ik heb haar, terwijl dat we met ons vier pinkers aan, met 100 % zetelverwarming aan ons gat tegen tweehonderd per uur met open dak in de regen aan 't rijden waren gezegd dat gij alle banden met ons ma verbroken hebt als haar pa goed en wel in ons ma haar leven gekomen is.

ELLA: Was hij uw type niet ... nonkel Eddy?

EDDY: Niet echt, nee. Maar misschien moeten we het verleden maar laten voor wat dat het is.

ELLA: De meeste zeggen dat ik niet op mijn vader lijk. Of ben ik toch uw type niet?

EDDY: ...

ELLA: Ik ben der nu al zeker van dat ik zeventien jaar lang iets gemist heb in mij leven. ... Nonkel Eddy. ... Het specialeke van de familie. Wat peinst ge? Zoudt gij mij gemist kunnen hebben?

Er gaat een gsm af.

MARIE: *Wordt haast hyperkinetisch.* Oh. Oooh!! Dat gaat Xavier zijn. Ik ben rats vergeten dat hij zijne cabrio nodig heeft om op zakenreis te vertrekken.

Ze begint in haar handtas te rommelen. Ze schudt haar handtas leeg op tafel. Ze neemt drie gsm-toestellen uit haar handtas in haar hand. Ja hallo, naar welk ene heeft hij nu gebeld hé. Ze staat bijna te springen. Uih... Ze gaat met haar hand naar een gsm, maar bedenkt zich. Uih... Nee. ... Uih...

ELLA: *Gaat in haar vestzak, neemt haar gsm en antwoordt. Hallo, Xavier. ... Waarom als ge haar al tweehonderd keer proberen bellen hebt, dat ze niet opneemt? Omdat ge haar drie hypermoderne smartphones met allemaal knopkes op gegeven hebt, hé Xavier. En bij die toestellen staat het knopke voor 'on' en 'off' wel naast mekaar hé.*

MARIE: *Neemt de gsm van Ella. Hallo, scheteke, met mij hé. Ze trekt een grimas vanwege de scheldpartij aan de andere kant van de telefoon. Oei. ... Ja, sorry sorry sorry, scheteke, maar ik was dat helegans vergeten dat gij de cabrio nodig had. ... Ge hebt mij wel tweehonderd keer gebeld. Nog nekeer sorry sorry sorry, scheteke. ... En voor de rest? Voor de rest is er hier precies wat slecht contact door al die bomen. Ik duw nekeer op een knopke om... Ze heeft door het knopje in te duwen ervoor gezorgd dat ook Ella en Eddy het gesprek kunnen horen.*

XAVIER: *Off.* En hebt ge die familiezot kunnen vinden?

MARIE: Familie... Ja ja, we zijn nu bij nonkel Eddy.

XAVIER: *Off.* Oké. Dan laat ge die puber daar bij hem achter. Ze komt er hier, voor den tijd dat uw moeder in den bak zit, bij ons niet in. Hebt ge het goed verstaan? Ge brengt ze niet mee naar huis.

MARIE: Scheteke, we kunnen dat wel niet doen hé. Dat is niet de dochter van den bakker om den hoek, maar mijn zuster hé.

XAVIER: Uw halfzuster.

MARIE: Maar zo voel ik dat wel niet hé.

XAVIER: Ge gaat nu voelen wat dat we afgesproken hebben, ja.

MARIE: Dat gaat nu niet. Nee, dat gaat nu niet. Dat dat echt niet gaat gaan nu.

XAVIER: Ik ... moet ... ze ... hier ... niet ... hebben, ja?! *Hij duwt de gsm af. Marie kijkt naar Ella en Eddy en weet niet hoe te reageren. Ze zet een vrolijk gezicht op.*

MARIE: *Ze doet alsof ze nog met Xavier praat in de gsm. En ik kom dan direct met open dak naar huis dat ge kunt vertrekken op zakenreis naar Griekenland, scheteke. Ze lacht gemaakt. De twee blijven haar aankijken.*

ELLA: Goedkoop, ja. Dat is de juiste omschrijving. Van buitenaf een schone madam met haute couture kleren aan. Maar den binnenkant dat is wel helemaal wat anders hé.

MARIE: Ik ging dat wel niet doen hé.

ELLA: Ah nee? Waarom moest nonkel Eddy dan per se vandaag gevonden worden? Omdat hij als nonkel in aanmerking komt om mij bij achter te laten. Dat was toch de bedoeling hé. Schone madam!

MARIE: Dat was wel niet mijn, maar Xavier zijn gedacht hé.

ELLA: Volgens mij is 't wel niet Xavier, maar gij die mij naar hier gebracht hebt.

MARIE: Die had gewoon mijne kop zot gemaakt. Die zei dat dat voor iedereen de beste oplossing was.

ELLA: En gij gelooft dat zomaar.

MARIE: Ja. Nee. Toen wel, nu niet meer. Nu niet meer. ... Nooit meer.

ELLA: Maar ge vond het wel eerst normaal dat ge mij hier bij nen wildvreemde zoudt hebben achtergelaten?

MARIE: Dat is wel nonkel Eddy hé.

ELLA: Ja, en wat weten we van hem? Dat hij boeken schrijft. Meer moet dat niet zijn hé. Ik laat u efkes achter bij iemand die Eddy heet en boeken schrijft.

MARIE: Ja, zeezeg. Nu weet ik het ook allemaal wel niet goed niet meer hé. Dan komt gij gewoon mee naar bij mij thuis hé.

ELLA: Stoort het als ik die Xavier van u liever niet meer zie?

MARIE: Ik word sebiet nog zot van u hé. Thuis moogt ge niet zijn. Hier wilt ge niet zijn. En bij mij kunt ge niet zijn.

ELLA: Weet ge wat gij nu moet doen? Gij rijdt nu met Xavier zijne cabrio die ons ma voor u betaald heeft, naar Xavier zijn huis die mijn pa voor u huurt en geeft hem de sleutel zodat hij op zakenreis kan vertrekken.

MARIE: Gij beseft het nog niet. Maar gij zijt wel een beetje aan 't doorslaan, hé gij.

ELLA: *Ze opent de handtas van Marie en gooit alles erin wat op de tafel ligt.* Ik zet al uw gsmen in gang dat Xavier u zeker kan bereiken en dat komt allemaal dik in orde. Binnen een dik uurke zit Xavier in zijne cabrio en Griekenland direct.

MARIE: *Tot Eddy.* Dat is het ergste aan beginnen flippen hé. De laatste die dat door heeft is altijd diegene die flipt zelf.

ELLA: *Gepikeerd.* En zijt ge nu haast uitgereuteld, ja? *Geeft Marie haar handtas.*

MARIE: Gij zijt echt niet goed bezig, hé gij. Nonkel Eddy zegt het ook: gij zijt echt aan 't flippen.

ELLA: Keuzes maken, Marie. In 't leven moet ge keuzes maken. *Ze neemt haar vast en begeleidt haar naar de deur.* Maar maak u geen zorgen. Ge blijft mijn lievelingshalfzuster.

MARIE: Ziet ge wel dat gij echt begint te flippen. Het kan niet anders of ik ben uw lievelingshalfzuster, want ge hebt er maar ene.

ELLA: Daaag, Marie. *Duwt haar buiten en trekt de deur dicht.*

Er valt een stilte.

ELLA: *Kijkt nu naar Eddy.* Da 's nogal een familie waardat gij in terecht komt hé. Eerst jarenlang geen nichtje meer. En dan ineens twee nichtjes waarvan eentje dat ge niet eens wist dat ze eigenlijk al zeventien jaar uw nichtje is. Ge zijt gij goed bezig jonk. ... Nonkel Eddy.

EDDY: Heeft er u iemand gezegd dat ge hier kunt blijven?

ELLA: Nee. Maar 'k heb ook niemand horen zeggen: Rot op! Fuck you. Emotionele familiale verplichtingen heten ze dat.

EDDY: Ik voel mij tegenover Rosa tot niets verplicht.

ELLA: Dan heeft onzen hyperkineet mij precies toch verkeerd ingelicht. Ik dacht dat het met mijn vader was dat het scheef zit. Dus dan toch: Rot op! Fuck you?

EDDY: ...

ELLA: Niet gemakkelijk om te beslissen hé ... nonkel Eddy. Stelt u voor dat er morgen in de gazet staat: 'Aangerand in den bos omdat haar nonkel haar niet in huis wou pakken.'. Niet goed voor iemand die boekskes moet verkopen. *Toont met haar twee handen de omvang van een klein artikel. Zo een klein artikelke over uwen vijftwintigsten boek en ... Toont nu de omvang van een groot artikel. ... zo nen artikel over dienen bospoeper die mij...*

EDDY: En hoe zwaar weegt uw emotioneel familiale verplichting?

ELLA: Bam. Goed gecounterd heten ze dat. Keuzes maken heten ze dat zeker. De vraag is: Heb ik een keuze? Thuis niet. Bij Xavier niet. Vindt ge van uzelf dat ge te vertrouwen zijt? Hebt gij gasten gelijk ik rondlopen? Dat zou der helegans over zijn hé. Van vandaag op morgen krijg ik der niet alleen nen nonkel, maar ineens ook nog drie nichtjes bij.

EDDY: Waarom maakt uw moeder der altijd zo nen puinhoop van? Ik kom naar hier omdat ik in tijdnood zit voor dienen nieuwen boek te schrijven. En wat gebeurt er als ge hier twee dagen zijt? Staan ze aan uw deur met de vraag om te babysitten.

ELLA: *Kijkt hem even aan, neemt ruw haar schoudertas van tafel en stapt naar de deur.*

EDDY: *Gaat voor de deur staan.*

ELLA: *Kijkt hem aan, stapt dan even weg en gaat met haar rug naar Eddy staan.*

EDDY: **Sorry.**

ELLA: *Draait zich om. Stopt ermee, wilt ge? Precies ofdat gij u moet excuseren. 't Idee alleen al. Mijn moeder maakt er ene shitboel van en als het echt verkeerd loopt, moet iemand die ge nog nooit g' hoord of gezien hebt, diene shit oplossen.*

EDDY: **Ik zit in een periode dat het...**

ELLA: **Dan zijt gij echt een luxepaardje. Bij mij is ter nog nooit een goeie periode geweest. Een accidentje, kent ge dat?**

EDDY: **...**

ELLA: **Dat is als uw moeder nen vent leert kennen die het goed kan uitleggen. Ze vindt dat ze hem niet mag kwijtspelen en doet alsof dat anti conceptie op dat moment niet nodig meer is. Dan komt er eentje zoals ik tevoorschijn. Moest mijn vader kunnen toveren dan was ik allang nen pinguïn en liep ik nu rond op Antarctica. Dus, ga ik het u echt niet verwijten als gij zegt: 'Sorry, maar ge komt niet op het juiste moment.'**

Er valt een stilte.

EDDY: **Stapt van de deur weg. Ge kunt een paar dagen blijven en ondertussen zoeken we naar een oplossing.**

ELLA: *Draait zich om en kijkt naar Eddy.*

MARIE: *Gooit de deur open en stormt binnen. Weet ge wat die Xavier kan? Ze gaat op haar hurk zitten en maakt het geluid van een enorme scheet. **Dik de pot op, dat kan 't hij!** Ze staat op en steekt eerst haar rechtse middenvinger in de hoogte. Hier. Steekt nu haar linkse middenvinger in de hoogte. En hier! Weet ge waarom dat Xavier niet gaat kunnen vertrekken naar Griekenland op zakenreis? Omdat hij vanaf nu geen gebruik meer kan maken van mijn Visakaart en mijnen Range Rover Evoque 2.0d dynamic 17 cabriolet. Wat peinst diene loser wel. Dat is wel mijn enige halfzuster hé. Dacht hij nu echt dat ik die hier zomaar zou achterlaten? Tot Eddy. En voor de rest: alles in orde hier?*

Scène 2

Donderdag 21 juli. Ochtend. 09u20

Eddy en Ella liggen in het éénpersoonsbed. Ella ligt met haar hoofd aan het hoofdeinde van het bed. Eddy ligt met zijn hoofd aan het voeteinde. Ella zit rechtop in bed en is bezig met haar gsm als Eddy wakker wordt en zich opricht.

ELLA: *Steekt speels haar hand op. Hoi.*

EDDY: Goeiemorgen.

ELLA: Is lang geleden dat ge zo goed geslapen hebt zeker?

EDDY: ...

ELLA: Volgens mij zijt gij den enigen nonkel Eddy op het westelijk halfmond die kan zeggen dat hij vannacht naast zijn nichtje geslapen heeft.

EDDY: Reutelt gij altijd zoveel 's morgensvroeg?

ELLA: Ik ken minsten vijftwintig mannen die op dit moment mijnen nonkel Eddy zouden willen zijn.

EDDY: En ik ben die zesentwintigste die 's morgens graag op zijn gemak wakker wordt.

ELLA: Weet ge wat ik de max vind? Ik ben hier nog maar en ge ligt al aan mijn voeten. Ze veert uit het bed. Ze draagt ondergoed en een rood geruit hemd dat veel te groot is en die ze gekregen heeft van Eddy om te slapen. Ze gaat bij Eddy en geeft hem een kus.

Goeiemorgen. Ze gaat naar het aanrecht waarop tal van onafgewassen glazen, potten en pannen staan. Ze trekt ook een paar kastdeurtjes open om te kijken wat erin zit. **Weet ge waarin ik mijn eigen niet goed kan volgen?**

EDDY: Stoort het als het niet direct mijn interessegebied is?

ELLA: Ook niet als gij der de hoofdrol in speelt?

EDDY: *Kreunend.* Oohh! Kunt ge mij alstublieft zeggen waar dat knopke zit om uw volume af te zetten?

ELLA: Waarom dat ik u zomaar vertrouw. Dat is iets wat dat ge normaal toch niet doet hé. Geef toe, ik ken anders niemand die den eersten avond dat ze haren nonkel kent naast hem gaat gaan liggen om te slapen. En dan nog nen schrijver. Moest uwen nonkel nu iemand zijn die de zondag voorleest in de kerk, ja, maar...

EDDY: En ik ga dat ook nooit doen.

ELLA: Ik riek dat.

EDDY: Wat riekt ge? Dat ik nooit ga voorlezen in een kerk?

ELLA: Dat gij te vertrouwen zijt. Niet dat ge nen lijfgeur hebt of zoiets hé, maar...

EDDY: Maar wat?

ELLA: Ja, zeg! Ik kan dat niet uitleggen hé. Gij zijt wel de schrijver hé. Gij moet op papier kunnen uitleggen hoe dat iemand zijn gevoel precies in mekaar zit.

EDDY: Oké. Gij moet niet kunnen uitleggen hoe het komt dat ge mij vertrouwt. Is niet nodig. Doe absoluut geen moeite.

ELLA: Ge zijt dus niet content? Gij hebt het imago van nen vertrouwbare vent, maar ge zijt niet content.

EDDY: Ik ben content. Oké? Ik ben content dat gij mij vertrouwt.

ELLA: Merci. Ja, dat is het begin van alles hé. Iemand kunnen vertrouwen. Ik kan hier moeilijk blijven als ik vind dat gij niet te vertrouwen zijt.

EDDY: En ge moogt hier van mij logeren omdat ik u vertrouw.

ELLA: 't Zit juist, hé man.

EDDY: Weet ge wat voor mij misschien gemakkelijker was geweest?

ELLA: Ik ben één en al oor, nonkel Eddy.

EDDY: Dat ge mij niet vertrouwd had.

ELLA: Dat is waar. Dan waart ge gisteren al van mij vanaf. Maar ja ... Ik ben der nog hé. *Rommelt wat in een kast. Als we als uitgangspunt het hol van een boskonijn pakken, vindt ge ook niet dat dat hier dan wat poverkes is?*

EDDY: Het is een verblijf zonder verplichting hé.

ELLA: **Bon.** *Ze opent het deksel van een fluitketel en giet er water in uit een fles die op het aanrecht staat. Terwijl ze water in fluitketel giet. Weet ge aan wat ik denk als ik hier mee bezig ben?*

EDDY: Stoort het als ik geen poging ga ondernemen?

ELLA: Ik denk aan dat radioprogramma: 'De Prehistorie'. Gelukkig dat ik verleden week naar nen Franse film gekeken heb waardat er een overgrootmoeder op die manier koffie aan het maken was. Was nen film uit 1721 geloof ik. *Ze draait nu een elektrische kookplaat aan. Ze kijkt naar Eddy. Zijt ge ondertussen al wakker?*

EDDY: *Doet zijn hand voor zijn ogen.*

ELLA: Gij zijt den eerste vent met wie dat ik samen in bed lig. Vindt gij dat een eer of...?

EDDY: Ik vind het de meest fantastische ervaring uit mijn mannelijke carrière.

ELLA: *Ze plaatst nu een koffiekkan op het aanrecht en zet er een filter op. Sorry, 't schiet mij te binnen dat ik aan 't liegen ben. Ik ben al eens bij nen vriend blijven slapen. Ook in een beddeke gelijk dat van u hier. En... ons voeten lagen zelfs alle twee naar dezelfde kant. Spannend hé. ... Ze rommelt nu in een kast met ijzeren blikken. Dave. Is wel nen homo. Zijt gij soms ook nen homo? Is dat de reden waarom dat ge der geen probleem mee had om met mij in hetzelfde bed te slapen?*

EDDY: Denkt ge dat het lukt om voor den donkeren koffie gemaakt te krijgen?

ELLA: *Ze doet de kastdeur terug dicht. Wat je zelf doet, doe je meestal beter. Ze gaat aan tafel zitten.*

Er valt een stilte.

ELLA: *Neemt verschillende houdingen aan om aandacht te trekken. Ze trommelt dan met haar vingers op tafel, precies uit verveling.*

EDDY: *Stapt uit bed. Ook hij draagt ondergoed en een rood geruit hemd. Hij gaat naar de kast met ijzeren blikken. Haalt er een koffiezakje uit en plaatst het in de koffiefilter.*

ELLA: Dave die zoudt ge nooit van gedacht kunnen doen veranderen. Dat is echt nen homo. Als ik daar blijf slapen dan... Ja, sorry, ik betrap er mij op dat ik daarjuist gelogen heb, want ik ben der al verschillende keren blijven slapen. En ene van die keren lagen we zo lepelke, lepelke. Kent ge dat lepelke, lepelke?

EDDY: *Kijkt haar aan en weer weg terwijl hij ijzeren blik uit de kast haalt.*

ELLA: Ja, zeg. Is dat nu zo'n indiscrete vraag?

EDDY: Ken ik lepelke, lepelke? Ja. Heb ik dat al gedaan? Ja.

ELLA: Ah, met wie?

EDDY: Hoe wilt ge uwe koffie? Goed zwart of...?

ELLA: Wat peinst ge zelf? Zie ik er slap uit? En die keer dat ik met Dave dus lepelke, lepelke lag, dacht ik: ik ga hem nekeer testen. Ik begin zo... Belangrijk detail, ik lag vanbinnen in het lepelke. Ik begin zo met mijn kont te shaken en peinsde binnen de kortste keren. ... Maar nee. Dave, dat is nen echten homo. ... Moest gij met mij lepelke, lepelke liggen ...?

EDDY: Ik ben genen homo, ja!

ELLA: Hei! Ik wist dat wel dat gij genen homo waart zun. Ik...

EDDY: Ge had het geroken zeker?

ELLA: Ge begint mij te kennen hé.

EDDY: En waar is die zus van u?

ELLA: Die is nog niet volledig afgekickt van Xavier.

EDDY: Ze is weer naar...?

ELLA: Die is nu nen bakker aan 't zoeken voor koffiekoeken. Als Xavier 's morgens zijn ogen opentrekt dan moeten de koffiekoeken op tafel staan.

EDDY: En die deed dat.

ELLA: Ja.

EDDY: Zomaar.

ELLA: Die vroeg iets en zij deed dat.

EDDY: En van haar geld?

ELLA: Ja.

EDDY: Goed bezig. Zij doet alles. Zij betaalt alles. ... Wat had die gast waarom dat zij dat allemaal deed?

ELLA: Hij is natuurlijk wel genen homo hé. Voor ene keer vind ik dat eigenlijk fantastisch dat zij nog niet afgekickt is van diene Xavier.

EDDY: Ah ja?

ELLA: Zal wel zijn. Doordat ze nog met die gewoontes rondloopt hebben wij sebiets koffiekoeken. ... Anders waren het waarschijnlijk vers gesneden boterhammen van een brood dat ge drie dagen geleden meegebracht hebt naar hier?

EDDY: Voor de luxe moet ge hier niet zijn.

ELLA: Dat is wel heel zacht uitgedrukt. Hoeveel keer per jaar komt gij hier holbewoner spelen?

EDDY: Ik kom naar hier omdat ik hier in alle rust kan schrijven. ... Allee, vroeger was dat zo.

ELLA: Ja sorry, maar het feit dat ik hier nu ben dat ligt wel niet aan mij hé.

EDDY: Dat ligt niet aan u, nee.

ELLA: Merci. Ah ja, ge moet het maar doen hé. Zo iemand in huis pakken dat ge niet eens kent. Stelt u voor dat mijn moeder voor zeven jaar in den bak zit.

EDDY: Voor wat hebben ze u vader opgepakt?

ELLA: Zijt gij ooit getrouwd geweest?

EDDY: En uw moeder, wat heeft die mispeuterd?

ELLA: Is ter eigenlijk nu een madam in uw leven?

EDDY: En diene Xavier, op welke manier is den dienen in uw zuster haar leven terecht gekomen?

ELLA: Awel... Veel vragen, weinig antwoorden. Vindt ge ook niet? Enne, ge kunt moeilijk zeggen dat ge niet curieus zijt hé. Zijt gij katholiek?

EDDY: Stoort het als ik niet direct kan volgen? Wat heeft...?

ELLA: Vannacht voelde ik mij precies uwen biechtvader. Man man, hebt gij verteld in uwe slaap.

EDDY: Der heeft mij anders nog nooit iemand gezegd dat ik babbel als ik slaap.

ELLA: "Nog nooit iemand." Der heeft dus al meer dan één vrouw naast u gelegen om te slapen.

EDDY: *letwat verveeld.* Der heeft al meer dan één vrouw naast mij gelegen om te slapen, ja.

ELLA: En met allemaal lepelke, lepelke of...? Pas op, ik gun u dat hé. Ik gun u ongelooflijk veel lepelachtige momentjes. *Ze lacht.* Van mij mag er iedere week een ander madam naast u liggen om te lepellen.

EDDY: ...

ELLA: Allee, pak nu alle twee weken. Als ik eerlijk ben: ik heb u vannacht al nekeer afgetast.

EDDY: *letwat verontwaardigd.* Pardon?

ELLA: Nee. Dat bedoel ik niet. Dat gaat in uwen droom geweest zijn. *Ze toont haar gsm.* Ik heb u nekeer gegoogled. Populair manneke dienen Eddy De Ridder. Vierentwintig romans waarvan drie boekskes in de bestseller top tien. Schrijven zult ge dus wel kunnen.

EDDY: En wat moet ik van u weten?

ELLA: Ook nekeer googelen hé. *Ze lacht.* Uih... Ella Van Der Meeren. Bijna achttien. Juust met grote onderscheiding afgestudeerd in de richting Grieks Latijnse. Wil binnenkort starten met de opleiding Germaanse Talen aan den unief. Vrijgezel. A-cup.

EDDY: Oké. Laat de rest van uwe cv maar zitten.

ELLA: Anders ... wat ge wilt weten vraagt ge maar hé. Ik heb geen geheimen voor mijnen nonkel Eddy. En bij u, wat staat er bij u op uwe cv?

EDDY: Ge hebt mij toch al gegoogled.

ELLA: Jaja, maar daar staan eigenlijk alleen maar al de dingen op dat iedereen al weet. De interessantste dingen kunt ge daarop niet vinden. Daar staat bijvoorbeeld niet op dat gij af en toe gelijk nen holbewoner leeft. Maar toch doet ge het hé.

EDDY: Ja, en dat is iets dat ze bij google niet weten hé.

ELLA: Nee, dat weten ze daar niet. ... Nog niet.

EDDY: *Komt bij haar aan tafel.* Wat is 't? Hoe zit het? Komt ge hier bij mij spioneren of wat? Krijgen we binnenkort nen artikel in een roddelblad waaruit blijkt dat de juffrouw hier mijn compassie misbruikt om mijn privéleven openbaar te maken?

ELLA: *Ze kijkt hem aan, staat recht en gaat op het bed zitten met haar rug naar Eddy.* Bedankt voor 't vertrouwen hé! ... Nonkel Eddy. Wie denkt gij eigenlijk dat kik ben? Eén of andere del die eerst uw vertrouwen ga winnen en u daarachter in 't zak gaat zetten?

EDDY: Heb ik dat gezegd?

ELLA: Nee, dat hebt ge niet gezegd. En luidop gepeinsd ook niet.

EDDY: Ik heb dat niet gezegd. Ik heb dat niet gepeinsd. Ik...

ELLA: En wat ik gesuggereerd heb hé. Ewel... Ewel, dat was dat puur voor de fun.

EDDY: Voor de fun. Geestige fun hebt gij, moet ik zeggen.

ELLA: Fun is wel altijd geestig hé. En ik kan het niet helpen dat gij mijnen humor verkeerd interpreteert hé. En eigenlijk is dat alleen maar uw schuld dat ik zo reageer.

EDDY: Het is mijn schuld dat gij suggereert dat ge mijn privéleven openbaar gaat maken.

ELLA: Zal wel zijn. Moest gij nu nekeer niet zo geheimzinnig doen en gewoon zeggen wie ge zijt en voor wat ge staat, dan zou dienen... Maakt met haar twee wijsvingers het gebaar van tussen haakjes. ...geestige fun niet nodig zijn.

EDDY: Wat wilt ge van mij weten? Hé? Kom, laat horen al uw vragen waar dat ge mee zit.

MARIE: *Gooit de deur open en komt binnen met twee zakken koffiekoeken.* En kijkt nekeer wat dat ik voor de twee dikke vriendjes meegebracht heb.

Ella en Eddy kijken van Marie weg.

MARIE: *Vraagt voorzichtig.* Ex dikke vriendjes?

Ella en Eddy blijven met hun rug naar elkaar staan.

MARIE: Ex ex ex dikke vriendjes?

EDDY: Meningsverschil.

ELLA: Vertrouwenskwestie.

EDDY: Heeft te maken met humor.

MARIE: Ah oef. Gewoon weglachen. Anders stond ik hier wel proper met mijn uitgebreid ontbijt. Ik heb maar vanalles wat meegebracht. *Ze gaat naar de tafel en haalt alles uit de zakken wat ze opsomt.* Boterkoek met rozijnen. Boterkoek zonder rozijnen. Ronde suisse. Rechthoekige suisse. Croissant met slagroom der tussen. Croissant zonder slagroom der tussen. Chocoladekoek met één reepke chocolade van binnen derin. Chocoladekoek met twee reepkes chocolade vanbinnen derin. Boterkoek met gluten. Boterkoek zonder gluten. Boterkoek met gluten die zonder gluten moest geweest zijn omdat de boterkoeken met gluten in de mand van de boterkoeken zonder gluten gelegd waren. Pistolets met... Ik weet het allemaal niet goed niet meer hé. *Tikt op haar voorhoofd.* 't Is precies ofdat dat hier allemaal niet meer juist zit.

In het gesprek tussen Marie en Ella maakt Eddy koffie.

ELLA: Doe nu nekeer zo hectisch niet hé. Wat...?

MARIE: Hoe zoudt gij reageren? Hé, hoe zoudt gij reageren moest ge het gevoel hebben dat ge ze niet allemaal meer op een rij hebt?

ELLA: Maar wie zegt dat gij...?

MARIE: Ikzelf, tiens. En wie kan der beter weten ofdat ik ze nog allemaal op een rij heb of ikzelf. Hé? Ik zeg gisterenavond tegen Xavier de pot op. Waarom sta ik dan vanmorgen zo vroeg op om voor diezelfde Xavier koffiekoeken te gaan halen?

ELLA: Omdat ge dat zo gewoon zijt.

MARIE: Gewoon zijt, ja. Dat moet het zijn. Er is geen andere verklaring voor waarom dat, als ik bij den bakker mijnen gps instel op thuis, hij naar Xavier rijdt. Zelfs die gps peinst dat die koffiekoeken voor Xavier zijn.

ELLA: Maar als ge uwe gps instelt op thuis dan...

MARIE: Thuis, ja. Ik stond met die koffiekoeken thuis. En weet ge waarom dat ik eerst dacht dat den thuis op mijne gps niet mijnen thuis was? Omdat Xavier een ander slot op de deur gestoken had. Xavier heeft van mijnen gps thuis, zijnen thuis gemaakt.

ELLA: En gij meent dat of wat?

MARIE: En volgens mij heeft hij de tweede verdieping ook al verhuurd.

ELLA: Wooo. Momentje.

MARIE: Waarom als ik bel doet anders zijn Japanse directiesecretaresse in haren bloten op de tweede verdieping de venster open?

ELLA: Gij gaat dus naar uw huis en zij...

MARIE: Ja en nu ben ik het zeker. Zijn Japanse directiesecretaresse heeft een gespleten persoonlijkheid. Normaal is ze altijd super vriendelijk tegen mij. Nu heeft ze mij verweten voor hatameku nodoka.

Eddy en Ella kijken haar aan.

MARIE: Flapdrol.

ELLA: En wat hebt gij gedaan?

MARIE: Ik ben weggestapt en vlak voor dat ik aan mijnen auto was heb ik mij omgedraaid, mijn twee middenvingers opgestoken en naar Xavier, die ondertussen aan de voordeur stond, geroepen ... Hatameku nodoka.

ELLA: Flapdrol.

MARIE: Dat is 't hij toch hé.

ELLA: Zal wel zijn. Nen dubbelen zelfs. Ik ben echt fier op u. Fier omdat ge nu eindelijk nekeer echt komaf gaat maken met diene...

MARIE: Flapdrol. Xavier is nen eche flapdrol.

ELLA: We bellen morgen naar den advocaat van het bedrijf van mijn pa en laten die flapdrol en die Japanse gespleten persoonlijkheid zonder pardon op straat zetten.

MARIE: Dat wordt de schoonsten dag van mijn leven, Ella. Weg flapdrol. Weg gespleten persoonlijkheid.

ELLA: Ik peins zelfs dat heel de familie nen schonen dag zal hebben.

MARIE: Ik kan niet tegen alleen zijn, maar ik los dat op. Ik los dat op. Xavier zijnen beste maat heeft mij al nekeer gezegd dat hij het compleet zou zien zitten met mij. Dus, ik heb al een alternatief, Ella. Ik heb al een oplossing om diene flapdrol te vervangen. *Marie haar gsm gaat. Weg flapdrol. Terwijl ze in haar handtas rommelt. Weg last van eenzaamheid. Weg flap... Ze neemt haar gsm op. Ha... hallo?*

XAVIER: Hallo, Xavier hier hé.

MARIE: Ha... hallo, Xavier.

XAVIER: 't Is voor te zeggen: ik heb ze buiten gesmeten hé.

MARIE: Die Japanse gespleten persoonlijkheid?

XAVIER: Ja, de die, ja. Feestelijk bedankt voor niet bewezen diensten. Ge moet mij excuseren, maar in ieder goed huishouden is ter al nekeer een kortsluitingske, hé scheteke.

MARIE: Ik weet het allemaal niet zo goed, Xavier.

XAVIER: Daar moet ge niet mee inzitten, scheteke. Ik peins voor u, dat weet ge toch hé. Ge springt nu in mijnen auto en komt naar hier.

ELLA: *Tot Marie.* Allee vooruit, zeg het.

MARIE: Wat moet ik zeggen?

ELLA: *Neemt Marie haar gsm en praat erin.* **Hatameku nodoka.** *Ze geeft nu Marie haar gsm terug en steekt haar middenvinger op naar de gsm.*

XAVIER: Hallo? Zijt ge gij dat?

MARIE: Nee, dat...

XAVIER: Dat is die zuster van u hé. Die die altijd stokken in de wielen van ons relatie wil steken. Die zegt vaneigens dat ge niet moet komen. Zeker naar haar luisteren. Ge zult het ver brengen met haar. Wat heeft zij u te bieden? Hé? Weet gij wel goed welk nen toekomst dat gij laat liggen als ge niet weerkeert?

MARIE: Toekomst?

XAVIER: Zal wel zijn. Wie peinst ge wordt er vanaf vandaag mijn directiesecretaresse?

MARIE: Meent gij dat echt, scheteke?

XAVIER: Zal wel zijn. Gedaan met dat gespleten gedoe. En ... ik geef het toe. Ik heb een zware fout gemaakt. Maar ja, ik dacht, een Japanse directiesecretaresse, wie weet kan ik via haar export naar Japan realiseren. Ik kon maar proberen, hé scheteke. Maar we zoeken wel een ander land om te exporteren. Der zijn nog veel buitenlanden, hé scheteke.

MARIE: Zeker, Xavier.

XAVIER: En die buitenlanden gaan wij samen veroveren. Vandaag beginnen we daaraan. Ik en mijn nieuwe directiesecretaresse.

MARIE: Ik ben dus de nieuwe directiesecretaresse.

XAVIER: Ja, van West-Europese handelsuittrekkingen. Dus, gij komt nu naar hier en wij gaan daar werk van maken.

MARIE: Dat is toch zeker dat ik de nieuwe directiesecretaresse word hé?

XAVIER: Hoe rapper dat gij daar vertrekt hoe eerder dat gij hier tot directiesecretaresse gekroond wordt.

MARIE: Dat is toch heel heel zeker dat ik de nieuwe directiesecretaresse word hé?

XAVIER: Uw visitekaartjes worden vandaag nog gedrukt, scheteke van mij.

MARIE: *Duwt de gsm af.* Ik heb nen nieuwe job.

ELLA: Ja en wat voor enen.

MARIE: Directiesecretaresse van West-Europese handelsuitdrukkingen.

ELLA: Hallo, Marie. Moest het mogelijk zijn van te stoppen met dromen. Die gast is u gewoon weer voor de zoveelste keer rond zijne vinger aan 't draaien.

MARIE: Gij zijt gewoon jaloers.

ELLA: Ja, 't zal dat zijn. Ik ben jaloers. En ik niet alleen hé. Zelfs nonkel Eddy staat te springen om directiesecretaresse van West-Europese handelsuitdrukkingen te mogen worden.

MARIE: Ge moet het maar doen hé.

ELLA: Nee, het moet u maar overkomen.

MARIE: Ja, het heeft weer maar nekeer geen zin hé.

ELLA: Dat ge weer naar die loser gaat, nee.

MARIE: Om met u te discutenen. Ge verstaat het niet en ge zult het nooit verstaan.

ELLA: Is misschien wel niet te verstaan hé.

MARIE: En doe ook vooral geen moeite niet meer. *Ze begint met de koffiekoeken in de zak te steken.*

ELLA: Wat...?

MARIE: Ik ga naar mijn aanstelling als directiesecretaresse. Ik kan daar wel niet met lege handen toekomen hé.

ELLA: Die loser belt en... Gij pakt gewoon ons koffiekoeken... Ik word daar op slag zo kotsmisselijk van hé.

MARIE: Dan ben ik ineens van mij schuldgevoel vanaf. Als gij kotsmisselijk geworden zijt, zult ge wel geen goesting meer hebben in koffiekoeken. *De koffiekoeken zitten in de twee papieren zakken.*

ELLA: Dees is ter echt over, hé Marie. Echt over.

MARIE: Gij zijt gewoon jaloers. Jaloers omdat Xavier voor mijn en niet voor uw charmes valt.

ELLA: Ja, echt, dat moet het zijn. Dat ik dat nu nog niet eerder doorhad. Als ik 's morgens wakker word, kan ik mij niet meer herinneren wie dat er de hoofdrol speelt in al mijn dromen. Maar nu weet ik het: Xavier.

MARIE: Alles heeft gewoon te maken met jaloezie. Wat denkt gij, nonkel Eddy? Het is toch wel duidelijk dat...?

EDDY: Ik zou mij liever niet mengen in die discussie.

MARIE: Ziet ge wel. Nonkel Eddy zegt het ook. Pure jaloezie. En daar is maar één oplossing voor: gij moet u laten behandelen. Gij zijt toe aan een anti jaloezie behandeling. *Ze is bij de deur. Ja ja, het is duidelijk, gij moet dringend in behandeling. Ze gaat af.*

ELLA: *Ze slaakt een kreet. Aaahhh!!!* Ik word zot van haar hé! Die naïviteit. *Ze slaakt een diepe zucht. Bon.* Ik hoop nu echt dat gij verstand hebt van koffie maken. *Ze giet zich koffie uit. Dat is dus wat ze noemen het vroegtijdig einde van wat een uitgebreid ontbijt moest worden. ...* Hebt gij nog van dat brood dat ge drie dagen geleden meegebracht hebt?

EDDY: In 't dorp hier beneden smaken de croissants precies ofdat ze ze in Frankrijk zelf gebakken hebben.

ELLA: En waar heb ik dat aan verdiend? Voor alle duidelijkheid: ik kan u wel genen job als directiesecretaresse aanbieden hé.

EDDY: Ik kan wel een half uurke weg zijn. *Hij draait zich met zijn rug naar Ella terwijl hij een broek aantrekt.*

ELLA: *Gaat ondertussen naar een tafeltje aan de zijkant. Ze gooit een wit laken weg waardoor er een oude typemachine tevoorschijn komt. Geen probleem. Ik hou mij hier ondertussen wel wat bezig. Ze gaat op de stoel zitten die bij het tafeltje staat.*

EDDY: *Draait zich om. Blijf daar af!!! Blijf... daar ... af.*

ELLA: Ja hallo. Kan 't zijn dat er een minder Eddy De Ridder trekske naar boven gekomen is?

EDDY: Sorry.

ELLA: Wat was dat man.

EDDY: Ik heb mijne laatste roman op die machine getypt en...

ELLA: En...?

EDDY: Liever niet.

ELLA: Liever niet. Ja, dat was wel duidelijk. Is wel cool, hé man. Hoe oud is dat spel?

EDDY: Engels. 1919.

ELLA: Ja hallo. Dat spel is dus honderd jaar oud. En dat ... *Ze wil typen. Ze houdt zich in. Sstt, afblijven.* Dat zou wel iets zijn om op uwe cv op Google te zetten hé. Topauteur Eddy De Ridder schrijft zijn romans op een Engelse typemachine uit 1919. Stel u voor dat dat morgen op Google staat. ... Het zou kunnen hé. *Ze heeft weer zin om te typen.* Oohh man, niet te doen. Die typemachine is precies een magneet. Ik ben content met dat brood van drie dagen oud als ik nekeer...

EDDY: Als 't niet stoort mag het voor mij een versgebakken croissantje zijn.

ELLA: En dat spel dat werkt dus nog. Ik kan mij niet voorstellen dat... Nee echt serieus, dat werkt dus nog.

EDDY: Dat werkt nog, ja.

ELLA: Ja ja, dat zegt gij, maar...

EDDY: En dat is ook zo.

ELLA: Maar 'k ben der zeker van dat ge soms ook liegt.

EDDY: Ja, ik lieg soms. ... Maar nu dus niet.

ELLA: En waarom geloof ik u dan niet?

EDDY: Omdat dat u goed uitkomt.

ELLA: Ja. Ja, ik wil natuurlijk doodgraag eens typen op die machine, maar...

EDDY: En dat doet ge dus niet.

ELLA: Dan kunt gij natuurlijk ook niet bewijzen dat ge niet liegt.

EDDY: Nee.

ELLA: Schept natuurlijk niet echt nen band tussen familieleden die mekaar na zeventien jaar beter willen leren kennen.

EDDY: Nee.

ELLA: En gij vindt dat niet erg? Gij vindt dat dus niet erg dat gij der alles aan doet omdat ik u niet zou vertrouwen.

EDDY: Maar...

ELLA: Oké. Nu weet ik perfect hoe gij in elkaar zit.

EDDY: Halloooo.

ELLA: Oké. Compromise. Ik typ niet, maar kijk op een andere manier of gij nen leugenaar zijt of niet. Ik typ niet, maar... *Ze kijkt of het systeem om op een andere regel te typen werkt.* Woaw! En het werkt echt, hé man. *Ze doet het nog drie keer.* En het blijft werken hé! Oké. Voorlopig zijt gij dus nog altijd te vertrouwen.

EDDY: Ge...?

ELLA: Ah ja, ik heb wel nog altijd niet getypt.

Eddy zijn gsm gaat af.

EDDY: Uih... *Hij kijkt in het rond.* Godverdoemmen hé. Waar ligt dat ding nu weer.

De gsm blijkt rinkelen.

EDDY: Uih... *Gooit een hoop papier opzij en vindt zijn gsm.*

ELLA: Woauwww! Gij hebt nen gsm of wat. *Ze speelt overdreven naar publiek.* Zeg gasten, moet ge nu nekeer wat weten. Den nonkel Eddy die in 't bos tussen de konijntjes woont, ewel, den dienen heeft nen gsm.

EDDY: Moest het mogelijk zijn van te stoppen.

ELLA: *Blijft gewoon verder overdreven doorspelen.* Moesten ze dat bij Google weten hé, ewel...

EDDY: *Vrij cru.* En nu stopt ge der mee, ja!

ELLA: Excuseer, hé zeg. Ik kon wel niet weten dat gij uw gsm wou opnemen hé. Stel u voor, nonkel Eddy die nen gsm heeft en hem dan nog opneemt ook.

EDDY: Hallo?

Het publiek krijgt de stem van Mia, zijn uitgeefster te horen.

MIA: Hallo Eddy, Mia hier nog nekeer hé. Ja, sorry Eddy, maar ze zeggen het hier allemaal op d'utgeverieë. Ge ziet nen zeverare. We kunnen op joe in d' eest komede tweehondvuftig jaar niet rekenen. "Ik gaan dit, ik gaan dat." Maar gen doet gie juist niet. Volgens mie zit je were mee wuven bezig dien je van je werk afhoeden. Ofwel is 't were verkeerd gelopen mee wuven waardore dat je aan den drank zit. Wat da't ook is: 't is

triestig. Niet voor joen, maar veur mien. Maar wonder gaan ons niet belacheliek maken omdatte gie den onnozelare wilt uuthangen, hé Eddy. Ik ga open kaarte mee joen spelen: ik hem iemand die ons een goed manuscript toegestuurd heeft. Ofwel brengt je tegen 't weekend d' eerste twintig bladzieden van joene nieuwe roman binnen, ofwel sta dat jonk gastje mee zienen eerste boek in de casino van Middelkerke in september.

Ge gaat moeten kiezen, hé Eddy. Wippen mee joen nieuwe madam of schrijven aan joenen boek. *Eddy gooit zijn gsm ergens in een hoek.*

Er valt een stilte.

ELLA: *Ze praat West-Vlaams. Zie gerust, ik heb nieten g' hoord hé. ... Allee, of toch bukan nieten. Ze praat gewoon verder A.N. We zijn donderdag, dan volgt nog vrijdag en... Ge hebt geen één bladzijden en ge moet er twintig... Ziet er eigenlijk echt wel niet goed uit hé. Ziet er eigenlijk ronduit slecht uit.*

EDDY: En ge stopt er nu mee, ja. Ik heb het gewoon efkes g' had met alles en iedereen. Duuzenden en nog eens duuzenden euro's heeft ze aan mij verdiend. Maar een beetje redelijkheid ... Vergeet het! Kan ik eraan doen dat ik geen nieuw idee vind voor mijnen boek. Mijn hersens slagen der zelfs niet in van een slecht idee te verzinnen. En dan staan der hier onaangekondigd twee aan uw deur die ge niet en met moeite kent. Komen ze hier drukte maken van 't kan niet meer. Té is té!

Er valt een stilte.

EDDY: Sorry.

ELLA: Dat geeft niet.

EDDY: Dat geeft wel. Komaan zeg. Dat is Eddy De Ridder niet. Die heeft ideeën. En die reageert zo niet.

ELLA: 't Voornaamste is dat ge u nekeer goed kunnen afreageren hebt. ... En ik vind 't niet erg dat 't tegen mij was. ... Dienen nieuwen boek van u? Wordt dan nen dikken of nen dunnen?

EDDY: Als ter nen boek komt, zal 't nen dunnen worden, vrees ik.

ELLA: Dat zou wel nekeer een schoon artikel in de gazet kunnen worden hé.

EDDY: Welk artikel?

ELLA: Eddy De Ridder stelt nieuwe roman voor in casino van Middelkerke. Geef toe, klinkt niet slecht hé.

EDDY: ...

ELLA: Champagne, oester, kaviaar. Daarvoor alleen al zou nen mens rap een boekske schrijven.

EDDY: ...

ELLA: En dan die meiskes die die champagne opdienen. 1,85m, lang blond haar, benen waardat er geen einde aan komt. Moest gij volgens mij nu uw uitgeefster opbellen en ge zegt: ik doe het als ik daarachter mee ene van die champagne meiskes naar Honolulu mag vertrekken, ze belt sebiet een West-Vlaams reisbureau.

EDDY: Aan fantasie hebt ge wel geen gebrek hé.

ELLA: Moesten mijn hersens nu nekeer in uwe kop zitten, dan was het probleem opgelost hé. Weet gij waarom dat ik Germaanse...?

EDDY: Sorry, maar mijne kop zit efkes vol voor de moment.

ELLA: Dan zou ik onmiddellijk beginnen schrijven moest ik van u zijn. Ah ja, als uw hoofd vol ideeën zit.

EDDY: *Maakt een filmisch gebaar van stoppen. Cut!*

ELLA: ... Die Germaanse talen, dat is omdat ik schrijfster wil worden.

EDDY: *Draait zich om en kijkt haar aan.*

ELLA: *Gemaakt. Concurrentie! Niet overdrijven hé. Ah ja, ik kan wel niet garanderen dat mijnen eersten roman nen bestseller gaat worden hé. ... De kans is natuurlijk wel groot dat mijnen eerste roman nen bestseller ... Ja, 't is van uw familie dat ge het moet hebben hé. ... En pas op, ik schrijf zonder dt fouten hé. ... Allee, peins ik toch. ... Maar ja, voordat ik er mee naar mijn West-Vlaamse uitgeefster ga, verbetert gij dat nog wel nekeer hé. ... Familiale collegialiteit heten ze dat.*

EDDY: Wat moet ik eigenlijk met u aanvangen?

ELLA: Hoo! Dat is nu een vraag waardat ik mij niet aan verwacht had. Dat komt omdat ik zodanig bezig ben met de vraag: 'Wat moet ik met nonkel Eddy aanvangen?' Kunt ge ook niet op één, twee, drie op antwoorden zun. **Moment.** *Ze neemt een papier en draait het in de typemachine. Ze blaast op haar vingers en begint te typen. 21 oktober ...*

EDDY: Wat is de bedoeling?

ELLA: Ik typ mijnen geboortedatum.

EDDY: Gij typt uwen geboortedatum.

ELLA: Ja.

EDDY: En waarom typt gij 'uwen geboortedatum'?

ELLA: Omdat dat het begin is van de roman die wij samen gaan schrijven hé.

Scène 3

Donderdag 21 juli. Avond 18u20

Eddy staat aan het aanrecht en maakt eten klaar. Hij draagt zijn jeansbroek en rood geruit hemd. Ella zit aan tafel en trekt doelloos lijntjes op een blad papier. Ze draagt een jeansbroek en T-shirt. De typemachine staat nu op de tafel.

ELLA: Ge beseft toch dat ge weeral bijna nen helen dag verloren hebt met altijd maar te herhalen: “Nee, we gaan dat niet doen.”

EDDY: Beter geen idee dan een slecht idee.

ELLA: Ge wilt dus niet dat we mekaar beter leren kennen.

EDDY: Ik zeg gewoon dat ik niet wil dat den thematiek van mijnen nieuwen roman een persoonlijke familiekwestie wordt.

ELLA: Dat moet wel niemand weten hé. Gij zijt niet Eddy maar Freddy, Ik ben niet Ella maar Bella.

EDDY: En in den boek ben ik gene schrijver maar nen buschauffeur zeker?

Ella: Ik heb eerder gedacht aan nen vent die de meterstanden komt opschrijven voor Electrabel.

EDDY: Nen beerputruimer vind ik anders ook niet slecht.

ELLA: Die stinkt wel als hij 's avonds thuiskomt hé.

EDDY: ...

ELLA: Ja bon, oké. Als gij per se nen stinker wilt zijn. Gelukkig is 't maar in diene roman en niet in 't echt. *Ze typt terwijl ze luidop leest. ‘De negenenvijftigjarige Freddy ...’*

EDDY: Vijfenvijftigjarige.

ELLA: Ge moet wel weten wat dat ge wilt hé. Autobiografisch of niet autobiografisch?

EDDY: *Wendt zich van haar af.*

ELLA: *Ze typt verder terwijl ze luidop leest. De zeventienjarige Bella Van Der Meeren is zonder twijfel niet alleen de knapste, maar ook de meest intelligente telg binnen de familie.*

EDDY: Ijdelheid is haar echter niet vreemd.

ELLA: *Leest luidop en typt verder. Ze droomt er luidop van om schrijfster te worden. Volgens welgeplaatste bronnen binnen de uitgeverwereld zal ze binnen de kortste keren haar illustere oom wat betreft schrijfkunst ver overtreffen.*

EDDY: *Draait zich om naar Ella. Hier stopt het. Oké. Hij neemt de typemachine van voor haar neus weg en plaatst ze elders op tafel. En ik dacht dat ik gevraagd had om niet met die machine te spelen.*

ELLA: *Excuseer hé zeg. Sorry dat ik u heb helpen brainstormen.*

EDDY: *Hij neemt een doek van een rek. En nen roman daar kunt ge niet zomaar beginnen aan schrijven. Ge moet eerst uwe kader uitschrijven. Wat dat er gaat gebeuren met wie, wanneer, waarom. Bladzijde zoveel dit, zoveel bladzijden verder dat. Hij gooit de doek nu over de typemachine.*

Er valt een stilte.

ELLA: *Doet het geluid na van Eddy zijn gsm die afgaat. Ze speelt Eddy die heel lomp opneemt. 'Ja?' Ze speelt nu de West-Vlaamse uitgeefster. 'Hallo Eddy, Mia hier. 'k Moen je feliciteren met 't idee van joene nieuwen roman. 't Es zonder twiefel 't origineelste idee dat je ooit g' had hebt. Ja, 't sta mie an. En aangezien dat 't over joen iegen gaat, ga je aan enspiratie geen gebrek hebben hé. Wat dan ik wel niet zoen doen, dat is schrijven dan wonder al verschillende keren seks hebben g' had.*

EDDY: *Gaat naar de ingangsdeur en zet deze open, maakt Ella duidelijk dat ze kan vertrekken. Praat West-Vlaams. En ier es 't deuregat.*

ELLA: *Daarmee is ineens duidelijk dat er toch verschillen zijn tussen ons hé.*

EDDY: *Kijkt haar aan.*

ELLA: *Ik word kwaad als mensen over mij liegen, gij wordt kwaad als ze de waarheid...*

EDDY: *Ge krijgt den titel van het knapste en meeste intelligentste meisje van heel de familie, maar nu kunt ge echt beter stoppen. Anders kunt ge uwen bazaar bij mekaar pakken en vertrekken. Ge kunt misschien meegaan met diene flapdrol naar Griekenland.*

ELLA: *Volgens mij gaat gij den titel van plezantsten van de familie toebedeeld krijgen.*

EDDY: *Als ik er u een plezier kan mee doen. Ik wil voor u de plezantsten van de familie zijn. Hij doet de deur dicht.*

Er valt een stilte.

ELLA: *Al lachend. Maar het klopt dus als ik peins dat gij seks hebt g' had met uw uitgeefster.*

EDDY: ...

ELLA: Ja, eigenlijk, waarom niet hé. Als gulder daar alle twee voor te vinden zijn. ... En per boek ene keer of...?

EDDY: Voor juist te zijn, drieëntwintig keren.

ELLA: Waarom hebt gij maar drieëntwintig keren seks g' had met haar? g' Hebt toch vierentwintig boeken bij haar uitgegeven.

EDDY: Ik heb... Omdat ik dienen vierentwintigste keer te zat was. Nu goed?

ELLA: Gij waart... Het kan ook zijn dat ge wel seks g' had g' hebt, maar dat ge zodanig zat waart dat ge het vergeten zijn. Seks op zijn West-Vlaams, is dat anders of...?

EDDY: Dat was voor mij vooral mijn verstand op nul zetten.

ELLA: Niet peinzen, maar doen.

EDDY: Stoort het als ik de details liever voor mijn eigen hou?

ELLA: Weet ge wat ze op de computer bij Wikipedia over u schrijven? Dat in uw boeken bijna alle personages seks hebben.

EDDY: Ah ja?

ELLA: Ja, pas op, en het is waar hé. Ik heb vannacht zo eens gebladerd in een paar van uw romans en... Koning, keizer, admiraal. Klassevrouw, kuisvrouw, zus moraal ... in Eddy De Ridder zijn boeken doen ze het allemaal. En dat van dienen opbouw in uw boeken dat klopt ook. In uwen eerste boek hebben der twee personages seks op bladzijde zes. In uwen tweede boek op bladzijde zeven. In uwen derden boek wachten ze tot bladzijde dertien, maar ze doen het dan wel twee volle bladzijden aan één stuk door.

EDDY: De juffrouw is goed op d' hoogte.

ELLA: Als ik met u nen boek moet schrijven, moet ik weten waar dat we met bezig zijn hé. Bon. We moeten dus beginnen met nen kader uit te tekenen. Wat schrijf ik in uw colom voor 'wat, wanneer'?

EDDY: Uih...

ELLA: Ge moet nu niet per se beginnen met uwen beste oneliner uit uwen boek ook hé. Ik schrijf in mijn colom. Geboortekaartje Bella. *Ze typt terwijl ze luidop leest.* 'Hij wist niet wat hem overkwam. Deze keer geen herinneringsbrief voor een nog openstaande rekening, maar een geboortekaartje. Bella Van Der Meeren. 21 oktober 2002.

EDDY: Een geboortekaartje?

ELLA: Ja, dat is het begin van de roman. 21 oktober 2002. Ge krijgt een geboortekaartje.

EDDY: Wie zegt dat?

ELLA: Weet ge het niet meer of wilt ge het niet meer weten?

EDDY: Ik heb geen geboortekaartje van u gekregen.

ELLA: Ja, zo gaat het niet werken hé. De afspraak is: ge vertelt hoe het echt is en daar gaan we der een draaike aan geven. Niet, ge liegt erop los en daar...

EDDY: Ik heb geen geboortekaart van u gekregen.

ELLA: En ik peins dat gij liegt.

EDDY: Ah ja?

ELLA: Nee. Ik ben zeker dat gij liegt.

EDDY: En waarom is de juffrouw zeker...?

ELLA: Wat doet een meisje dat niet kan slapen?

EDDY: Kunnen we bij de feiten blijven?

ELLA: Die draait haar een paar keer in haar bed. Ze staat op en pakt haar gsm. Tik tik tik tik tik. Wikipedia.

EDDY: Op internet is ter van mijne privé twee keer niets te vinden. Laat staan...

ELLA: Dat heb ik ook niet gezegd hé. Maar ze wordt curieus. Succesauteur, levensechte personages, seks, ... Ze leest in zijn boeken. Het klopt wat dat ze schrijven. En...

EDDY: En...?

ELLA: 'En...?' En als ze leest krijgt ze altijd ongelooflijk veel goesting naar snoep. En wat doet iemand die goesting heeft naar snoep? Die gaat op zoek achter snoep. De snoep was wel overdatum. Een geboortekaartje met daaraan kindjessuiker van bijna achttien jaar oud. *Ze neemt een doopkaartje wat op tafel ligt en toont het hem.*

EDDY: Nu heb ik het echt g' had hé. *Hij gaat naar de kapstok en neemt haar vest. Madam staat zo goed als op straat. Ge haalt haar uit de shit. En wat is uwe cadeau?! Dat ze een beetje detective gaat gaan spelen in nen mens zijn privéleven. Hij gooit haar vest haar richting uit. Gaat nu her en der wat spullen van haar oprapen. En niet zeggen dat ik u niet verwittigd heb hé. Ik zal nog ene keer heeeel duidelijk zijn. Wij gaan samen genen boek schrijven. Hij gooit al de spullen haar richting uit. Gij raapt nu al uwen bazaar bij mekaar en ik zet u af bij uw zuster en dat sociaal geval van haar. Volgens mij gaat ge geen probleem hebben om daar nen autobiografische bestseller te schrijven..*

ELLA: Komt allemaal dik in orde, jongen. *Ze scharrelt alles bij elkaar.* Als ge maar niet peinst dat ik u nodig heb om te overleven. Dees situatie dat is maar een niemendalleke tegenover een paar andere tafereelkes uit mijn leven. Weet ge wat dat uw probleem is? Dat ge gewoon bang zijt om met uw eigen geconfronteerd te worden. Een dik egocentristje die op de vlucht is voor zijn eigen. Gij weet wie dat ge zijt en hoe alles in mekaar zit. Ik had gehoopt dat gij mij achter dik zeventien jaar ging vertellen wie dat ik ben en hoe alles in mekaar zit. *Ze leest wat er op het doopkaartje staat.* Ella Van Der Meeren. 21 oktober 2002. **Meter:** Francine Van De Voorde. **Peter:** Eddy De Ridder. *Ze gaat nu bij hem.* En nen dooppeter hé. Weet ge wat dat die belooft als 't hij uwe peter wordt? Dat hij u gaat bijstaan in goede en slechte tijden. Ewel op wie wacht ge?! Het zijn slechte tijden voor mij!!!! *Ze gooit kaartje naar zijn hoofd. Ze gaat nu naar de toegangsdeur en wacht daar. ...* Komt er nog wat van? Of peinst ge dat uwen auto niet ga willen starten misschien?

Er valt een stilte.

EDDY: *Gaat aan tafel zitten.* Het feit dat gij maar twee maanden nen peter g' had hebt, hebt ge aan uw ma te danken. Kort achter dat gij geboren waart, stierf ons moeder aan een hersenbloeding. Te vroeg, maar daar kan gene mens iets aan veranderen. Uw vader had grootse plannen maar weinig geld. Uw ma heeft vier dagen achter dat ons moeder begraven was het part van haar moeder opgeëist. De som die ons vader moest ophoesten was zodanig groot dat er niets anders zou opzitten dan zijn kasteeldomeintje te verkopen. Drie maanden achter dat gij geboren waart, heeft hij zelfmoord gepleegd. Vier dagen daarachter heb ik hem begraven.

Er valt een stilte.

ELLA: *Trekt de deur dicht en komt terug iets meer de leefkamer binnen.* Sorry.

EDDY: ...

ELLA: *Ze zet haar spullen neer en gaat aan tafel zitten.* Sorry, ik wist niet dat...

Er valt een stilte.

EDDY: Gij kunt niet verantwoordelijk gesteld worden voor de stommiteiten van anderen.

ELLA: Nu begrijp ik waarom ge liever genen boek schrijft over...

EDDY: Bepaalde deuren kunt ge beter gesloten laten. Aan wat dat er gebeurd is, valt er toch niets meer te veranderen.

ELLA: Dan... Dan zal ons verhaal hier eindigen hé. Gene familiechroniek. Gedaan met nonkel Eddy.

EDDY: ...

ELLA: Tenzij dat ge het nog ziet zitten om mijne peter te zijn.

EDDY: Ziet gij dat dan nog zitten?

ELLA: Nen nieuwe peet, kunt ge dat bestellen op bol.com?

EDDY: De meeste zendingen worden wel weergestuurd met op de retourbon: 'Toch niet wat het zou moeten zijn.'

ELLA: *Kijkt hem even aan. In goede en slechte tijden hé. Ze steekt haar hand naar hem uit.*

EDDY: *Drukt haar hand.*

ELLA: Hoi Pé. *Ze lacht.* Eigenlijk is dat een keigrappige situatie hé. Ge wou mijne pé zijn, ge zijt hem niet geworden en ge wordt hem nu weer. Ja. Ja, ik zie het compleet zitten. Ja, zo nen typ gelijk gij kan ik best gebruiken. Geeft kleur aan uw leven.

EDDY: En peinst ge dat gij ook kleur gaat kunnen geven aan mijn leven?

ELLA: Als ge voor de rest van uw leven felgekleurd door 't leven wilt gaan, moet dat wel lukken, peins ik. Ik ben wel af en toe wat geschift, maar dat had ge waarschijnlijk al wel door.

EDDY: Ik had een lichtbruin vermoeden, ja.

ELLA: Dus, wat dat ik nu ga zeggen moet ge klasseren onder mijnen vorm van ietwat over de schreef geschift zijn. Maar, ik vind dat ik meer trekken heb van u dan van mijn vader. Maar het kan natuurlijk niet dat... *Ze lacht.*

EDDY: Als ter iets is dat natuurlijk niet kan, zal het dat wel zijn.

ELLA: En eigenlijk maar best ook hé. Ah ja, ge kunt niet mijn vader én mijne pé zijn. Maar gij schrijft, ik wil schrijven. Bij u is ter nen hoek af, bij mij af en toe een hoekske.

EDDY: Familiale trekskes. Uw grootmoeder schreef ook.

ELLA: Dat meent ge niet.

EDDY: Ja, novellekes. Braafkes. Maar ze heeft er toch wel acht of negen uitgegeven.

ELLA: Braafkes. Dus gene seks op bladzijde zes of zeven.

EDDY: Uw grootvader was wel voorzitter van de kerkfabriek hé.

ELLA: Zijn profiel past wel niet echt binnen ons familie hé. *Ze lacht.* Dus eigenlijk zou het perfect gekund hebben dat gij bijbelse verhalen voorlas in de kerk.

EDDY: Heb ik ook gedaan.

ELLA: Ja pé. Gij zijt echt wel nen helen andere mens geworden hé. Van het voorlezen van hoedat Jezus over het water liep in de kerk tot het schrijven van hoe de maîtresse van den bankdirecteur klaarkomt tussen de satijnen lakens in zijn Louis XV bed. Als uw vader dat las was 't precies ofdat hij spaghetti gegeten had met teveel tabasco op zeker?

EDDY: Ik uih... Ik vrees dat mijn vader in het lezen van mijn schrijfsels niet verder geraakt is dan bladzijde zes van mijnen eerste roman.

ELLA: Ja, niet iedereen is fan van satijnen lakens hé. En uw moeder? Mijn novelleschrijvende oma? Heeft zij inspiratie gevonden tussen uw satijnenlaken schrijfsels?

EDDY: Kunt ge zwijgen?

ELLA: Oei. Dat is minder.

EDDY: Als ik haar schrijfkamer leeggemaakt heb achter haar dood heb ik een anonieme novelle gevonden. 'Hartstocht tussen hemel en hel'.

ELLA: En...? *Heel enthousiast.* Ooohh, gij maakt mij zo curieus hé.

EDDY: De manier van schrijven. Het taalgebruik. Ja.

ELLA: Terwijl dat opa de vergaderingen van de kerkfabriek voorzat, had oma nen boek geschreven over hoe dat de meid van de notaris strike ging voor de zoon van de notaris. *Speels.* Ooohhh! *Ze lacht nu enorm.* Weet ge wat dat ik mij afvraag? Ofdat zij dat als katholiek mens vlak voor Pasen aan de pastoor zou opgebiecht hebben dat ze vuile verhalen schreef. *Ze lacht.* Meer of materiaal genoeg voor nen bestseller hé.

Er valt een stilte waarin Eddy naar haar kijkt.

ELLA: Hij hoeft niet per se te beginnen als gij mijn geboortekaartje kreeg hé.

EDDY: ...

ELLA: En ook gene seks in d' eerste tien bladzijden.

EDDY: ...

ELLA: Uih ... Met veel humor.

EDDY: ...

ELLA: Ja ... Niet iedereen kan zeggen dat hij de kans krijgt om met zijn petekind nen boek te schrijven hé.

EDDY: En gij denkt dat wij altijd op dezelfde golflengte gaan zitten als we schrijven.

ELLA: Het moet natuurlijk niet allemaal humor zijn ook hé. We kunnen ook zeggen dat we nekeer gaan proberen. 'Een schrijvende proefperiode'.

EDDY: Een...

ELLA: *Of azo iets. Ze gaat naast Eddy zit op de plaats waar de typemachine op tafel staat. Ze leest luidop terwijl ze typt. Een humoristische, misschien familiale De Ridder kroniek met als titel... Kijkt naar Eddy.*

EDDY: Den titel vult in een latere periode meestal zijn eigen in.

ELLA: *Leest luidop en typt. Met een zijn eigen invullende titel. Het boek vertelt het verhaal van drie generaties schrijvers binnen een familie.*

EDDY: Ah ja? Ik wist niet dat gij al iets op papier gezet had.

ELLA: Moest gij eens een nachtje samen met mij in mijn bed slapen en 's nachts rommelt ge wat in mijn kasten. Ewel...

EDDY: Ewel?

ELLA: Ewel ... ge zoudt wel nekeer kunnen verschieten. *Pinkt heel speels een oogje naar hem.*

EDDY: *Hij trekt de typemachine naar zich toe. Hij leest luidop terwijl hij typt met één vinger. Het boek toont aan hoe artistieke karaktertrekken via de genen kunnen worden doorgegeven.*

ELLA: 't Is wel de bedoeling dat er hem iemand uitleest hé.

EDDY: *Hij leest en typt verder. Het boek toont aan hoe drie generaties op een verschillende manier omgaan met hun schrijftalent.*

ELLA: *Begint te lachen. Ze kijkt even van Eddy weg, kijkt terug en lacht opnieuw.*

EDDY: Wat?

ELLA: Meer of vijftig bladzijden lang mag dienen boek echt niet zijn hé.

EDDY: Ah nee?

ELLA: Zal wel niet. Als gij dat allemaal met ene vinger moet typen krijgen wij dat anders nooit rond tegen september.

EDDY: Lach met uw eigen hé zeg. Ik heb al mijn romans met ene vinger getypt.

ELLA: Maar dat is toch te zot voor worden. Ge kunt toch leren typen met al uw vingers. *Wil typen.*

EDDY: *Duwt haar weg. Iedereen typt op zijn manier.*

ELLA: Weet ge wat dat het voordeel is van met al uw vingers typen?

EDDY: ...

ELLA: Ge kunt tien keer zo rap typen. ... En g' hebt ook tien keer zo rap gedaan. En 't is niet dat ge tien keer zoveel letters nodig hebt hé. Kijk ... *Ze gaat op zijn schoot voor de typemachine zitten. Ze typt terwijl ze praat. Met tien vingers typen, ewel ... Bij mij gaat dat vanzelfs. Ze typt nu met één vinger. Stelt u voor dat ik dat met ene vinger moet doen. Ik zou niet weten wat dat ik met mijn ander hand moet doen. Ze wuift met haar andere hand in de lucht. En de gevorderden, gelijk ik, die typen dan blind. Ze kijkt nu speels naar Eddy terwijl ze typt. Ja, dan kan het wel gebeuren dat ik inplaats van Freddy, Teddy typ. Allee vooruit, nu is 't aan u.*

EDDY: Ik kan dat niet. Ik wil dat niet kunnen.

ELLA: *Ze neemt zijn beide armen. Gij kunt dat nog niet. Maar gij wilt dat kunnen.*

MARIE: *Komt de jagershut binnen en blijft bij de ingangsdeur staan.*

Ella houdt Eddy zijn handen vast terwijl ze typen.

ELLA: Steekt een beetje souplesse in uw polsen hé zeg.

EDDY: Dat lukt niet hé. Der staan al vier typefouten in.

ELLA: Ja, moest ge nu ook eens naar uw toetsen kijken inplaats van naar mijnen A-cup.

MARIE: Oh, zegt dat het geen waar is hé. Zegt dat er een vel voor mijn ogen zit en dat ik daardoor scheelzie. Ons moeder zei het mij nog in den bak. Ella daar in die jagershut. Als ter maar geen klodden van komen. En voilà. Der zijn al klodden. Ze zit al op zijne schoot. De mensen vragen tegen mij: 'Waarom doet ge gij altijd zo zenuwachtig, Marie?' *Tot publiek. Geef toe. Ge zoudt voor minder hé. Twee dagen kennen ze mekaar. Twee dagen! Tegenwoordig kunt ge niemand meer bij iemand achterlaten hé.*

ELLA: *Komt van Eddy zijn schoot. En stopt er nu mee, hé zeg. Ziet ge ze weer vliegen? Ik was gewoon nonkel Eddy aan het leren met tien vingers typen.*

MARIE: Weet ge wat dat ge daarvoor nodig hebt, nonkel Eddy? *Laat de vingers van haar beide handen bewegen. Vingerspitsengefühle.*

ELLA: Voor wat zijt ge hier?

MARIE: Ge zegt maar als ik stoor hé. Nee, ik zie dat ik stoor.

ELLA: Ja, oké. Stop aan uw ongeconcentreerd, niet verantwoord denken.

MARIE: Ik heb telefoon gekregen van ons ma.

ELLA: Uit den bak?

MARIE: Uit den bak, ja. Ze hebben der plaats te kort en ze vinden dat er geen gevaar is voor het onderzoek als ze ze laten gaan.

ELLA: Ze kan dus naar huis.

MARIE: Als ze dat wil.

ELLA: Wat: 'Als ze dat wil.'?

MARIE: Ze mag weg, maar ze moet eerst betalen.

ELLA: Wat betalen? Kan het iets duidelijker?

EDDY: Een borgsom.

MARIE: Voilà. Nonkel Eddy weet sebiet waarover het gaat.

ELLA: Pa fraudeert en ma moet betalen.

MARIE: Pa heeft wel gefraudeerd onder ma haren naam hé.

ELLA: En hoe zit het dan met pa? Mag die ook naar huis?

MARIE: Nee, ik vrees dat bij hem zijn vakantiedagen voor de komende tien jaar al opgebruikt zijn.

ELLA: En doordat ma haren advocaat gezegd heeft dat hij ma wil vrijpleiten door pa aan te klagen voor fraudeur, heeft pa beslist dat ze van hem geen geld krijgt om die borgsom te betalen.

ELLA: Dus blijft ze in den bak.

MARIE: Ja en aangezien dat ik partij gekozen heb voor ma heeft uwe pa dan maar beslist om nen deurwaarder te sturen naar Xavier en mij met de melding dat we drie dagen krijgen om zijn huis te verlaten.

ELLA: Dees meent ge niet.

MARIE: We zouden hebben ingebroken en ons hebben geïnstalleerd in een leegstaand pand van hem. Ja, ge moet het maar verzinnen hé.

ELLA: Dus...

MARIE: Dus, ja. De stoom kwam uit Xavier zijn oren en hij moest op café zei hij. Daar is 't hij een madam van vierenzeventig tegengekomen die hare vent drie maanden geleden zelfmoord gepleegd heeft. Wat dat er gebeurd is, weet ik niet, maar hij is al zijn spullen komen halen. Vanaf nu woont hij in bij die madam voor zijnen nieuwen job: persoonlijke adviseur.

ELLA: Hare persoonlijk... Wat is zijn specialiteit? Uitgaven creëren? Het is dus gedaan tussen u en Xavier?

MARIE: Hij wou ons relatie op een hoogtepunt stopzetten.

ELLA: En uwen auto?

MARIE: Interesseerde hem niet. Bij haar kon hij kiezen. Met nen rooien of nen gelen Porsche Carrera rondrijden. En zijt ge nu gereed? Met al uw vragen.

ELLA: Wat? 'Zijt ge gereed?'

MARIE: Ja, nu dat Xavier weg is, kunt ge toch bij mij thuis logeren.

ELLA: Maar ge moet daar binnen drie dagen verhuizen.

MARIE: Ja, dat zien we dan binnen drie dagen wel hé.

ELLA: Hallo! Nog voorstellen?

MARIE: Ik ben nu wel emotioneel niet in staat om alleen te zijn hé. Ik heb wel een relatiebreuk te verwerken.

ELLA: Ja, en welk ene.

MARIE: Dat was wel de vent van mijn leven.

ELLA: Maar wel in korte etappes. Der zijn al meer kortsluitingen dan hoogtepunten geweest.

MARIE: Van relationele naar elkaar toegroeiingsperiodes hebt ge nog nooit g' hoord zeker?

ELLA: Niet echt, nee.

MARIE: Ge moet het maar meemaken hé. Alles verloopt perfect totdat er een oud zot wijf beslist van mijne Xavier zijne kop zot te maken.

ELLA: En heeft er ook iemand anders in zijn plaats ingegaan op haar avances?

MARIE: Ah, gij verstaat dat niet.

ELLA: En ik vind het ook niet erg dat ik het niet versta.

MARIE: Gij... Gij vindt dat dus niet erg dat...? Dat was wel de liefde van mijn leven hé.

ELLA: Komaan zeg! Het is toch niet mijn schuld...

Marie haar telefoon gaat.

MARIE: En kunt ge nu eens twee minuten zwijgen alstublieft? *Ze neemt op.* Hallo? ... Ah, 't zigt gij, Johnny. ... Ge verstaat mijnen sms: 'Goesting om te komen?' niet ...' Hij heeft mij gedumt hé. Gedumt voor een madam die zijn moeder en grootmoeder terzelfdertijd kan zijn. Voor ene die waarschijnlijk meer gouden, dan gewone tanden in hare mond heeft. ... Merci, Johnny. 'k Ben blij dat ge der ook zo over peinst. ... Ge belt uwen anderen date af en ... Ooohhh echt merci, Johnny. ... Ik pik u binnen een uurken op en ... Fantastisch. *Ze zet haar gsm af.*

ELLA: 't Is niet meer nodig dat ik meega zeker?

Scène 4

Vrijdag 22 juli. Ochtend. 09u45

Eddy loopt rond in jeansbroek en rood geruit hemd.

EDDY: *Is aan het telefoneren. Ondertussen dekt hij de tafel voor het ontbijt. De Ridder. Eddy De Ridder. De broer van, ja. Ella komt de jagershut binnen in jeansbroek en bloes. Eddy staat met zijn rug naar haar en bemerkt haar niet. Ik heb de bank gebeld en dat kan morgen geregeld worden. Ja. Nee. Ik heb van uwe collega nen mail gekregen met het dossiernummer en het juiste bedrag, maar daar staat geen rekeningnummer op waarop er kan gestort worden. Als ik vandaag het rekeningnummer krijg, dan... Ja, oké. Gij kijkt dat na en stuurt mij binnen een uur dat nummer door. ... Ja, dan is de vrijlating voor morgen na de middag. ... Ja. Ella gaat terug buiten. Eddy zet zijn gsm af.*

ELLA: *Opent de deur en springt met een zak koffiekoeken in haar hand enthousiast de jagershut binnen. Ze doet alsof ze het gesprek niet heeft gehoord. Tu tuuuut!!! En hier zijn dan de koffiekoeken zie. Wel een beetje anders uitgevallen dan dat ge het omschreven had hé. Altijd rechtdoor naar beneden en als ge de kerk ziet, dan naar links. Fluitje van nen cent, noemt meneer dat.*

EDDY: En volgens mij klopt dat ook.

ELLA: Behalve dat fluitje van nen cent. Altijd rechtdoor naar beneden in het doorrijden, ja. In het weerkeren. Altijd rechtdoor met een stijgingspercentage van minsten vierentwintig procent naar omhoog. En dat met nen vélo die ze zijn banden voor het laatst hebben geblazen vlak na den tweede wereldoorlog.

EDDY: Nu weet ge ook nekeer hoe nen schrijver kan afzien op zijn nuchter maag.

ELLA: Ze legt geld op tafel. En hier is meneer de romancier zijnen overschot. Ze gaat aan tafel zitten. Ik stel wel voor dat we een beurtrol houden voor dees ochtendceremonie.

EDDY: *Schenkt koffie uit. De juffrouw is dus zinnens van nog wat langer te blijven.*

ELLA: Heb ik ergens een hoofdstuk gemist? Gingen we niet nen roman schrijven?

EDDY: Dat behoorde tot de mogelijkheden. Maar... Was Johnny der niet geweest dan waart gij wellicht met dezelfde cabrio ofdat ge gekomen zijt gisteren weer vertrokken.

ELLA: Denkt ge dat er in mijn medisch dossier staat: 'Aan de labiele kant.'?

EDDY: Zou het zo simpel geweest zijn? 'Trek uw plan, Marie.'

ELLA: Ja. ... Nee. Tuurlijk niet. Ik zie die echt wel graag. Soms lach ik mij zot mij haar. En soms zou ik niets liever willen dan haar op een raket zetten en naar de maan schieten.

Zij is ook wel de enige die der altijd geweest is voor mij. Mijn vader vergeet al bijna achttien jaar dat ik zijn dochter ben. En ons ma heeft al achttien jaar een abonnement bij al de psychiaters van vijftwintig kilometers in 't rond. Croissant? Boterkoekske?

EDDY: ...

ELLA: Ja, zoveel keuze of als Marie naar den bakker gaat is ter niet.

EDDY: Die is nu aan het genieten van haar vijfsterren ontbijt met haren nieuwe prins op het witte paard.

ELLA: Als Xavier een nieuwe vlam heeft, mag Johnny invallen.

EDDY: En die doet dat.

ELLA: Blijven dromen zeker. 't Verschil tussen dromen van met iemand te vrijen en der echt mee vrijen is dat 't eerste altijd meevalt. *Speels*. Toestanden hé. Soms zou nen mens op een onbewoond eiland willen zitten. ...

EDDY: *Neemt een ronde suisse uit de zak met koffiekoeken.*

ELLA: *Of gelijk gij, midden in nen bos. Neemt de ronde suisse uit zijn hand en legt hem naast haar bord op tafel. Die was eigenlijk voor mij bestemd. Bon... Ze neemt een blad papier en een stylo. De planning voor vandaag. Uih... Vastleggen van welke personages er in de roman voorkomen en ... typering. Ze kijkt nu naar Eddy. Ja?*

EDDY: ...

ELLA: Moet lukken. Beetje creatief zijn hé.

EDDY: Ik dacht niet dat ik mij al geëngageerd had om met u nen roman te schrijven.

ELLA: Momentje, maar... Ik heb mij wel ook nog niet geëngageerd om met u nen roman te schrijven. Weet ge nog wel 'schrijvende proefperiode'. Gij dacht dat ik zomaar met iedereen, zonder te weten wat hij kan, nen roman schrijf of wat? Allee, begrijp mij niet verkeerd, ik wil wel geloven dat gij zonder dt fouten kunt schrijven maar... Het... Ja ... *Neemt nu een totaal andere wending. Dus vandaag de personages en de typering ervan. En dan morgen. Ze kijkt nu naar Eddy. Oei, ja. Morgen gaat dat niet lukken voor u zeker?*

EDDY: Ik zie niet in waarom...?

ELLA: Ben ik nu zo mis. Maar had gij mij niet gezegd dat gij morgen mijn ma moest gaan ophalen aan den bak?

EDDY: *Kijkt haar aan.*

ELLA: Ja, 't kan ook zijn dat ge overmorgen gezegd hebt hé.

EDDY: ... Misschien verdient die dat wel niet om... *Hij staat op en gaat even van de tafel weg.* Was ze zeventien jaar geleden niet zo naïef geweest dan... Alles zou totaal anders geweest zijn als... Uw moeder is getrouwd met haar eerste lief om verlost te zijn van de godsdienstige preken van onze familiale voorzitter van de kerkfabriek. Fantastische vent diene Jean-René. Voor uw ma was het geluk compleet. Jean-René had nen schone job, in de liefde alles koek en ei. En binnen 't jaar was Marie daar. ... Geen tien jaar achter dat het sprookske was begonnen, was het al gedaan. Drie maanden achter dat ze longkanker vastgesteld hadden, was hij al begraven. Het weer efkes thuis gaan wonen om alles te kunnen verwerken was een eerste grote vergissing. Hare nieuwe vlucht voor de kerkconciërge is jammer genoeg niet in 't paradijs geland. *Hij gaat weer aan tafel zitten en eet koffiekoek.*

Er valt een stilte waarin Ella, Eddy verschillende keren aankijkt.

ELLA: *Snijdt haar ronde suisse middendoor en legt hem naast het bordje van Eddy. Ge krijgt den helft van mijne ronde suisse.*

EDDY: *Kijkt haar aan.*

ELLA: *Maakt met een handgebaar duidelijk dat het om zijn uiteenzetting gaat. Merci voor... den historischen uitleg.*

EDDY: ...

ELLA: *Ze kijkt naar Eddy.*

EDDY: ...

ELLA: *De... De personages. Ze neemt blad papier en stylo. Ze herwint haar ongedwongen spontane stijl. Eigenlijk hebt gij wel geluk g' had dat Marie hier is komen binnen vallen gisteren.*

EDDY: *Kijkt haar aan.*

ELLA: *Zijt ge kunnen ontsnappen aan uwen typecursus. ... Tijdelijk. Ze knipoogt naar hem. Uih... Wie dat er zeker niet mag ontbreken zijn opa van de kerkfabriek en oma van de geheime boekskes. Ze lacht. Maar dan komen we misschien wel in de problemen met het handelsmerk van al uw vorige romans. 'In alle romans van succesauteur Eddy De Ridder hebben zowat alle personages seks.'*

EDDY: Ik ben er heilig van overtuigd dat mijn vader het woord seks zelfs nooit uitgesproken heeft.

ELLA: Dus geen familiale voorlichtingsavonden over de bloemetjes en de bijtjes. Over hoe dat Adam in Eva haren appel beet.

EDDY: Nee. Ook geen ruimte voor sentiment. Mij vader heeft mijn moeder in ons bijzijn nooit gekust.

ELLA: Allee, het kan ook zijn dat uw vader maar twee keren echt gevreeën heeft in zijn mannelijke carrière.

EDDY: Bij mijn vader zou ik dat misschien wel kunnen geloven, ja.

ELLA: Maar niet bij uw moeder?

EDDY: Die was levenslustig, maar zat in een harnas.

ELLA: Ze had eigenlijk een beetje de verkeerde Adam in haren appel laten bijten.

EDDY: Ze had in ieder geval seksuele fantasieën. Dat heb ik kunnen opmaken uit haar novelle.

ELLA: En zijn der nooit geen andere meneren uit haar fantasieën tot leven gekomen?

EDDY: *Kijkt haar aan.*

ELLA: Oké. Misschien is ter dat wel over. Gewoon op de man af vragen ofdat uw grootmoeder haar ooit met overspel bezighouden heeft.

EDDY: *Hij gaat naar een kast en opent een lade. Der zijn wel eens andere meneren geweest die haar gezelschap kwamen houden terwijl dat mijn vader hoge tonen in 't mannenkoor aan 't zingen was.*

ELLA: *Ze lacht. Oeps.*

EDDY: *Geeft haar de novelle dat hij uit de lade van de kast heeft gehaald.*

ELLA: *Enthousiast. Woauw! Ze leest. 'Hartstocht tussen hemel en hel.' Als datgene familialen relikwie is. Ze zwaait met de novelle. Oma geeft haar hartsgeheimen prijs! Handleiding voor de ideale typering van haar personage. Dan hebt gij uw moeder echt leren kennen via haar schrijfsels.*

EDDY: Een ander deel van haar leren kennen.

ELLA: Weet ge wat ik mij afvraag. Thuis werd er niet gesproken over seks, deden ze het niet en toch komt het veelvuldig voor in uw boeken.

EDDY: Ja.

ELLA: *Herhaalt zijn. 'Ja.'* Maar is wel een beetje raar hé.

EDDY: Dat zal wel de rebel in mij zijn zeker. Als ik achttien jaar was heb ik mijne rugzak gepakt en heb ik thuis de deur achter mij dichtgetrokken. Het eerste waar dat ik overvloedig van geproefd heb, was dat wat dat thuis verboden was. Drank, drugs en seks.

ELLA: Uw personage gaat dus geen problemen hebben om te voldoen aan een personage uit uw romans.

EDDY: En uw personage?

ELLA: Auw, dat is ter echt wel over hé. Gij vraagt mij dus gewoon op de man af ofdat ik al seks hebt g' had.

EDDY: Ja kijk, dat is het probleem met u hé. Gij moogt alles vragen, maar als iemand anders... Zijt ge zeker dat uw personage der levensecht gaat uitzien?

ELLA: *Ze neemt de halve ronde suisse die nog naast Eddy ligt en legt hem naast haar bord. 'k Heb beslist dat ik dienen anderen helpt toch zelf ga opeten. Ze roert speels in haar koffie en kijkt hem dan uitdagend aan. Wat peinst ge? Heb ik gelogen als ik gezegd heb dat ik nog gene seks heb gehad?*

EDDY: ...

ELLA: Nu is 't hij zijne kluts kwijt zun. Nee, dus. Denkt ge dat ik er klaar voor ben?

EDDY: ...

ELLA: Ja, anders kan ik geen levensecht personage in onze roman zijn hé. Eigenlijk heb ik er niks op tegen om seks te hebben. Ik loop al een tijdje met de gedachte in mijne kop van: het wordt tijd voor seks. Ja, seks zou welkom zijn. Nee. Ik bedoel nu niet dat het per se vanavond moet zijn maar...

EDDY: Het zal vanavond niet zijn.

ELLA: Uih... Ja, liefst niet, hé nonkel Eddy. Samen nen boek schrijven, ja, maar... Oké. Ik arrangeer dat tegen dat mijn personage in onze roman moet verschijnen, ik seks heb gehad. Ik ga dervan uit dat met wie van minder belang is?

EDDY: Ik wil het niet horen waar, met wie en hoeveel keer gij seks gaat hebben, ja?

ELLA: Ge zijt dus helemaal niet curieus.

EDDY: Naar nichtjesseks niet echt, nee.

ELLA: Ik heb der eigenlijk nog niet bij stilgestaan ofdat ik interesse heb in uw... Is 't al lang geleden dat gij nog eens...?

EDDY: ...

ELLA: Uwe laatste keer was ook gisteren niet zeker? ... *Lacht.* Is eigenlijk dezelfde vraag alleen een beetje anders geformuleerd.

EDDY: ...

ELLA: *Ze praat terwijl ze volop een koffiekoek eet. Ik denk dat vrouwen rap verliefd op u worden. Ik vind u ook super hé. Echt waar. Zo fantastisch nonkelachtig. Zo een luisterend nichtjesachtig oor.*

EDDY: Zijt gij vrij morgennamiddag?

ELLA: *Kijkt hem aan. ...*

EDDY: Ik kan der anders wel voor zorgen dat haren auto aan den bak staat en dat ge samen met haar naar huis kunt.

ELLA: ...

EDDY: Ik weet niet of het een goed idee is dat ze weet dat ik den borg voor haar vrijlating heb betaald. Van mijn part moet dat niet geweten zijn.

ELLA: ...

EDDY: Alleen thuiskomen achter een dergelijke ervaring ... Heeft Marie gezegd dat ze...?

ELLA: Wilt ge mij hier weg?

EDDY: Ik...

ELLA: Wat is uw probleem? Kom ik te dicht? Krijgt ge schrik dat er iemand een profiel van u gaat tekenen gelijk dat ge in werkelijkheid zijt?

EDDY: De vrijlating van uw moeder...

ELLA: Betaalt gij eigenlijk dienen borg uit compassie voor haar of voor mij?

EDDY: Stoort het als ik het zelf eigenlijk niet weet. Hebt gij nooit zo een gevoel waarvan dat ge vindt dat ge het moet doen, maar eigenlijk niet weet waarom?

ELLA: Compassie had ge natuurlijk allang kunnen hebben met mijn moeder. Tussen uw zuster en mijn pa botert het al jaren niet meer.

EDDY: ...

ELLA: Dus toch voor mij? ... Merci. Weet ge, soms vraag ik mij af ... Nee, laat maar.

EDDY: Als ge iets wilt weten zult ge het wel moeten vragen.

ELLA: Ja, dat is al wel duidelijk dat ge uit vrije wil niet veel over uzelf gaat vertellen. Ewel... Ik vraag mij af ofdat gij dat zoudt zien zitten dat er een sjeike madam gelijk ik, uw dochter is?

EDDY: ...

ELLA: Pas op, g' hebt veel vaders die met een heel stuk minder content moeten zijn hé.

EDDY: De dingen zijn wat dat ze zijn. Ge kunt niet weerkeren om dingen te veranderen.

ELLA: Geeft toe. Is een beetje eigenaardig hé. Volgens uw uitgeefster: vrouwen genoeg. Volgens Wikipedia: seks genoeg.

EDDY: De dingen zijn wat dat ze zijn.

ELLA: Als 't van den enen helft van 't schrijversduo afhangt, gaat het nen boek worden met veel vragen, maar met weinig antwoorden.

EDDY: Ge moet ervoren zorgen als ge nen boek schrijft dat ge niet alles in uw eerste hoofdstuk vertelt. Anders lezen ze uwen boek niet uit.

ELLA: Hoe omschrijven ze dat? 'We gaan het spannend houden.'

EDDY: Kan het zijn dat gij teveel babbelt en te weinig noteert? Typering van de hoofdpersonages. Zij: Niet op haar mondje gevallen.

ELLA: *Neemt snel stylo en noteert.* Hij: Uih... Uih... Introvert.

EDDY: Eigenzinnig.

ELLA: Zeker en vast. Eigenzinnig.

EDDY: Volhouder.

ELLA: Kat uit den boom kijker.

EDDY: Flapuit.

ELLA: Verre van flapuit.

EDDY: En nu... De personages typeren zichzelf. Ex alcoholverslaafd.

ELLA: Gewezen vegetariër.

EDDY: Houdt van seks.

ELLA: Staat bovenaan haar verlanglijstje om het uit te proberen.

EDDY: Onvruchtbaar.

ELLA: *Ze kijkt naar Eddy. ... Pas. Ze legt haar stylo neer. Ze kijkt hem nu speels, ondeugend aan. Ik wist wel dat ge der onder normale omstandigheden niets zoudt op tegen hebben gehad om zo'n sjieke madam gelijk ik als dochter te hebben. Ze neemt nu de halve ronde suisse om op te eten. Ze kijkt naar Eddy. Allee, 't is goed. Hij is toch voor u.*

Scène 5

Maandag 8 augustus. Namiddag. 14u20

Ella zit aan tafel en schrijft op een blocnote. In een hoek van de jagershut staat er een klein tafeltje waarachter Eddy zit. Ook hij schrijft op een blocknote. Ze dragen beiden een jeansbroek met een T-shirt met daarop: 'Schrijverscollectief Ongehoord'. Op beide tafels ligt een verschillende soort zak chips. Ella kijkt stiekem naar Eddy. Even later kijkt Eddy stiekem naar Ella. Ella kijkt even naar Eddy en typt dan heel snel een aantal woorden op de typemachine. Eddy kijkt bewust niet naar Ella terwijl ze typt. Hij schrijft alleen veel sneller op zijn blocknote, draait een bladzijde van de blocknote om en schrijft snel weer verder. Ella knabbelt nu heel nadrukkelijk chips. Eddy neemt zijn zak chips en knabbelt nu ook nadrukkelijk chips.

ELLA: Wat?

EDDY: 'Wat?' Gij die vandaag nog geen tien woorden hebt gezegd. Een beetje niet normaal hé.

ELLA: Mag ik mij misschien concentreren op mijn werk. Eind augustus heeft uw West-Vlaams vriendinneke gezegd hé. Eind augustus moet ons boekske kant en klaar op haren bureau liggen.

EDDY: Mee een inspiratiebron als die van u in huis gaat dat volgens mij geen probleem zijn.

Ella typt gewoon snel verder. Eddy schrijft op zijn beurt zo snel hij kan verder.

ELLA: Ze slaat een kreet, verfrommelt een papier en gooit het naar Eddy. Aahh!!! Ambetanterik!! Ik vind dat dus niet te doen dat gij altijd sebiet door hebt als ter bij mij iets niet juist zit. Waarom kan ik niet gewoon gelijk ieder normaal mens liegen zonder dat dat opvalt?

EDDY: Kijkt haar aan.

ELLA: Ik was nog geen half uur bij mijn ma als die al begint over die borgsom. "Heeft Eddy dat betaald?" Ik dacht, ik zeg: " 'k Weet het niet."". Maar vooraleer dat ik dat bedacht had, had ik toch al "Ja." gezegd. Ja sorry, maar liegen dat zit er bij mij niet in.

EDDY: En?

ELLA: Ja, dan kwam heel hetzelfde verhaal of dat gij hebt verteld. Alleen het einde was anders. ... Ik ben der gekomen omdat ze dacht dat een kind ervoor zou zorgen dat er weer leven in hun relatie kwam. Niet dus. g' Hebt niet gelogen. En nu efkes chill.

Ze strekt haar benen languit voor de stoel uit. Ze neemt de zak chips en eet heel snel chips. Plotsklaps stopt ze, veert recht en gaat bij Eddy. En ik heb goesting naar die soort van u. Ze neemt snel zijn zak chips uit zijn hand en stopt hem haar zak toe. Ze gaat terug op haar stoel zitten. Ze knabbelt snel chips. En uih ... Ze zou het op prijs stellen moest ze u persoonlijk kunnen bedanken voor dat geld dat ge voor haar betaald hebt.

EDDY: ...

ELLA: Haar deur staat open.

EDDY: ...

ELLA: Familie komt bij ons altijd wel gewoon via d' achterdeur naar binnen.

EDDY: Ik moet dat laten bezinken.

ELLA: Ik denk ook niet dat ze verwacht dat ge onmiddellijk gaat aanzetten. *Ze knabbelt verder chips. Ze heeft ook gevraagd wanneer dat ik weer naar huis ga.*

EDDY: En?

ELLA: Ik heb haar gezegd dat ik voor mijn werk verplicht ben van aan familiaal C° ouderschap te doen. Schrijven, hier. De momenten dat ik de juiste woorden niet vind, bij haar. *Ze eet verder chips.*

EDDY: *Met een gemaakt lachje.* **Bon, dat weten we dus ook weeral hé. Ja, dan uih...**

ELLA: *Ze kijkt hem aan en stopt met chips te eten.* **Ja, zeg maar hé. We zitten nu toch in een non creatief moment.**

EDDY: Ik heb telefoon gekregen van nen sociaal medewerker van den bak en ... en uw vader heeft gevraagd of dat ge hem wilt gaan bezoeken.

ELLA: En die vent die heeft naar u gebeld.

EDDY: Die vent heeft eerst naar u ma gebeld. Zij wou het bericht aan u niet doorgeven maar ze wou ook niet dat ge niet wist dat hij contact met u zoekt. Vandaar...

ELLA: Is hij vergeten dat hij mij de laatste keer naar Antartica heeft verwenst?

EDDY: Ik wil mij liever niet mengen in die kwestie.

Er valt even een stilte.

ELLA: Den bak ligt niet direct op de route al langs waar dat ik moet passeren. *Doet zak chips dicht en neemt terug stylo en papier. Ze wil duidelijk niet dat er verder wordt gepraat over haar vader. En ik vind dat het nu meer of tijd wordt dat er wat creatief werk geleverd*

wordt. Kunt ge der u in vinden dat Xavier voor de grappige noot in onzen boek zorgt? Ik vind dat we van hem nen goudzoeker moeten maken.

EDDY: Nen goudzoeker?

ELLA: Ja, nen gast die altijd maar op zoek is naar luxe en geld. En in de roman heeft hij chance.

EDDY: Uih...?

ELLA: Hij vindt een vierenzeventig jaar oude madam met nen mond vol gouden tanden.

EDDY: Is dat er niet wat over?

ELLA: Bij Xavier overtreft de realiteit meestal de fictie hé. Dus... Xavier wordt Xaverius en zijn prima donna van vierenzeventig wordt... Germainneke.

EDDY: Ge zijt in form hé.

ELLA: Ja. 'k Hoop dat gij direct ook in form zijt voor wat toelichting. *Ze rommelt wat in papieren.* Want... Wat heb ik nog meer over mijne collega romanschrijver gevonden op internet... Ah hier. *Ze leest van een notitie dat ze heeft gemaakt.* Op Wikipedia. 'In de reeks: 'Ten huize van.' is het een klein wonder dat de introverte romanschrijver Eddy De Ridder wou meewerken aan de reeks. De opbrengst van zijn succesromans hebben hem geen windeieren gelegd. Een villa op net geen 5000 vierkante meter. Zwembad, bubbelbad, sauna. Presentatrice Anja Clauwaert kreeg er een dagje literair verwennen voorgeschoteld.'

EDDY: Ja, en?

ELLA: 'Ja, en?' Ik vraag al bijna drie weken naar hoedat ge thuis woont. Mijne collega zijn antwoord: 'Niets speciaals.' Vijfduizend vierkante meter, zwembad, bubbelbad, sauna. Ja, bij sommige mensen vraagt ge u af wat dat dan wel speciaal is hé.

EDDY: Ik zie nog altijd niet in welke meerwaarde dat huis kan hebben in onze roman.

ELLA: Het waarom. Den ene moment leeft ons hoofdpersonage in complete luxe en den andere moment leeft hij gelijk een konijn in een holleke in nen bos. En... Ik kan wel niet begrijpen dat ge toegestaan hebt dat ze met camera's bij u thuis mochten komen filmen.

EDDY: Gewoon nen samenloop van omstandigheden.

ELLA: *Bedenklijk.* Nen samenloop van omstandigheden.

EDDY: *Geërgerd.* We zitten op café met wat vrienden en in dat café zit ook die Anja van tv. We beginnen te zeveren van: 'wie zijde gij?' en 'wat doet ge?' Eddy, schrijver. Blablabla. Blablabla. En twee dagen daarachter staat die aan mijn deur met de melding dat haren

baas der mee akkoord gaat dat ik in het kader van mijnen nieuwe roman een reportage krijg in 'Ten huize van'.

ELLA: *Gemaakt bedenkelijk.* En den introverten nonkel Eddy zegt sebiet ja.

EDDY: Ik zeg dat mij dat niet interesseert. Zij vraagt ofdat ik zot ben dat ik zo 'n reclame links laat liggen.

ELLA: En gij zegt toch, ja.

EDDY: Ik vraag bedenktijd, maar ben dervan overtuigd dat ik het niet ga doen.

ELLA: En was dat een knappe madam?

EDDY: Dat was een intellectuele madam met alles derop en deraan.

ELLA: Ja, dan wordt het natuurlijk moeilijk hé.

EDDY: Wat?

ELLA: Ze geraakt dienen avond dat ze dat komen vragen is niet naar huis omdat ze platten band heeft. Ze blijft slapen en als ge 's morgens naast haar wakker wordt, zoudt ge dan moeten zeggen: 't interesseert mij niet. Dat gaat niet waar.

EDDY: ...

ELLA: Literair verwennen heten ze dat zeker? En is ze nog lang 'Ten huize' gekomen?

EDDY: z' Is nog drie keer blijven slapen. Nu goed?

ELLA: En dan geen 'Ten huize...'??

EDDY: Ja, zeg... Die was wel nog maar vijf maanden getrouwd hé.

ELLA: Die heeft haar afscheid van haren vrijgezellentijd gevierd juist achter dat ze getrouwd was of wat?

EDDY: En stopt er nu over, wilt ge?

ELLA: *Speels.* Anja. De intellectuele madam met alles der op en der aan.

EDDY: En nee, ik wil niet dat Anja voorkomt in dienen boek.

ELLA: En ik vraag bedenktijd. ... In onzen boek is ons hoofdpersonage iemand die nogal nekeer durft wisselen van madam. Hoeveel 'Ten huize's' zijn der bij u zo geweest? Hebt ge daar een gedacht van? Of hebt ge daar een lijst van bijgehouden?

EDDY: Ja zeg!

ELLA: Allee. Als we de 'Ten huize van.' en de 'Op visite bij.' bij mekaar leggen, komen we dan aan minder dan twintig of...?

EDDY: Twintig op dik dertig jaar is nu ook wel echt niet veel hé.

ELLA: Oké. Tussen de twintig en vijftig. Ja?

EDDY: *Tegen zijn zin.* Tussen de twintig en vijftig, ja.

ELLA: *Lacht.* Negenveertig dus.

EDDY: Gij zijt toch echt niet te doen hé.

ELLA: En uw zwembad? Vijfentwintig of vijftig meter?

EDDY: Peinst ge dat er bij mij thuis getraind wordt voor d' Olympische Spelen misschien?

ELLA: En uw bubbelbad? Met zo van die zijdelingse...?

EDDY: Ja, met zo van die hydraulische...

ELLA: Dus als ik dan meega bij u, gaan we eerst een partijtje zwemmen, dan bubbelbaderen en afsluiten in de sauna met zo'n lavendelgeurke. Deal.

EDDY: En is uwe villa nog altijd in het wit geschilderd met rieten dak?

ELLA: Bij mijnen 'Ten huize van' gaat ge wel content moeten zijn met een gewoon ligbad.

EDDY: Maar dus die witte villa met rieten dak...

ELLA: Ja.

EDDY: Ik uih... Ik veronderstel dat gij vanavond meegaat naar die witte villa met dat rieten dak.

ELLA: Hoho!! *Aapt hem na.* 'Ik wil mij liever niet mengen in die kwestie.' Tenandere, dat zal ook niet gaan.

EDDY: Ge wilt dus niet mee.

ELLA: Ik kàn dus niet mee. ... Research voor den boek.

EDDY: Research...

ELLA: Ja. *Ze schrijft verder.*

EDDY: En ik moet er niet bij zijn.

ELLA: Als 't enigszins mogelijk is niet, nee.

EDDY: Maar het is in het kader van den boek die wij samen schrijven.

ELLA: Ja.

EDDY: Research voor...

ELLA: Ik heb nen date, ja. Nu goed? Ik ga morgen de scène schrijven waarin dat mijn personage een afspraak maakt met nen camionchauffeur.

EDDY: *Vol ongeloof.* Met nen camionchauffeur.

ELLA: Ja, ik heb nen date met nen tweeëntwintigjarige camionchauffeur.

EDDY: Dus gij...

ELLA: Ja, we gingen toch nen levensechten boek schrijven.

EDDY: Dat kan echt niet hé. Ge kunt toch niet zomaar met nen camionchauffeur afspreken zonder te weten...

ELLA: *Speels. Uitdagend. Spannend hé.*

EDDY: Ge doet het niet, ja.

ELLA: Ik heb dat wel voorbereid hé. Ik ben al veertien dagen aan het chatten met die gast. En ik ken die van bij de scouts. Was twee jaar geleden mijne leider. En daarvoor hebben we altijd op dezelfde school gezeten. ... En eigenlijk woont hij wel al zeventien jaar naast ons ook.

EDDY: Te zot voor woorden. Dat is het.

ELLA: Bij u is 't ook geen gewoon uitstapke hé vanavond. Nen têtê a têtê met mijn moeder. Ook spannend hé.

Scène 6

Dinsdag 9 augustus. Nacht. 02u35

Het is donker in de jagershut. Eddy zit in bed met een schrijfblok met jeansbroek en zijn schrijvers T-shirt aan. Ella zit aan tafel met een schrijfblok. Ze zit in haar onderbroek met schrijvers T-shirt aan. Het licht gaat beurtelings bij beiden aan. De tekst van de personages komt via een klankbox.

EDDY: *Hij maakt af en toe notities. Ontmoeting met Rosa. Ik heb in mijn leven met tientallen vrouwen afgesproken, maar nooit ben ik zo zenuwachtig geweest. Wat was dat man? Meer dan een half uur ben ik voor die voordeur in mijnen auto blijven zitten. Daarachter heb ik zeker nog vijf minuten naar diene knop van die deurbel staan kijken en getwijfeld of ik er nu wel of niet zou op duwen.*

ELLA: *Hoofdstuk twee. Bella. Seks. Ze maakt af en toe notities. Nen originelen date zou het voor de meeste van mijne leeftijd ook wel geweest zijn. In de cabine van nen tientonner op het achterste gedeelte van de parking van de Carrefour. Gelukkig waren er ons gezamenlijke activiteiten bij de Scouts als gespreksonderwerp om het ijs te breken. Anders was het misschien bij mijnen: “Hoi” en zijnen: “Cavatjes?” gebleven.*

EDDY: *Ge kunt het u niet voorstellen. Uw eigen zuster doet de deur open en voor u staat er precies een wildvreemde. De eerste paar minuten zijn we niet echt veel verder geraakt dan: “Hoi.” en “Hoi.” Gevolgd door: “Zet u.” En mijne “Merci”. Ik heb in vijf jaar genen druppel alcohol gedronken en op haar vraag: “Iets drinken?” zei ik, alsof dat het de doodnormaalste zaak was: “Hebt ge whisky in huis?”.*

ELLA: *Hij heeft in ieder geval geprobeerd van nen uitnodigenden gentlemen te zijn. Twee zakken chips, zes blikskes cola. En twee pakskes condooms die in het borstzakske van zijn rood wit gestreept hemdeke zaten te wachten voor geconsumeerd te worden. “Sjiek bak.”, dat had ik natuurlijk beter niet gezegd. We waren weg voor drie kwartiers uitleg over al de knopkes en klepkkes die op dat dashboard van zijne camion zaten.*

EDDY: *“Merci voor wat ge voor mij gedaan hebt.” was het breekpunt. Van dan af was Rudy nen dikke klootzak en waren Rosa en ik precies bondgenoten. Van hoe dat we thuis beginnen rebeleren zijn tot miss Germaanse in spé die liever hier is dan thuis. Volgens Rosa heeft ze duust en één trekskes van mij. Ik ben niet zo aan complimenten, maar als Rosa zei dat die kleine mij: “De max!!!” vindt, ben ik waarschijnlijk toch wel nen centimeter of twee gegroeid.*

ELLA: *Aangezien dat ik niet gekomen was om nen artikel te schrijven over de cabine van nen Renault camion begon ik lichtekes geïnnerveerd te geraken. Midden in zijnen uitleg heb ik gewoon al de gordijntjes van zijn cabine toegetrokken.*

Het heeft geen haar gescheeld of ik had gezegd: ‘Ge weet toch waarvoor dat die dingen in uw borstzakske dienen?’ Bij mij was het mijnen eerste keer. Maar als hij het al gedaan had. ... Dan toch zeker niet meer of twee keer. Is ook wel niet simpel hé. Vrijen in het beddeke van nen camion. Heb ge al nekeer al uw kleren uitgetrokken in de cabine van nen camion tussen ’t dak en de matras? Ik wel. Het voorspel heeft lang geduurd, maar de actie zelf was gedaan voor dat ze eigenlijk goed en wel begonnen was. Toen ik begon te peinzen van: dat wordt hier echt de max, was zijne max al voorbij. En mijne max ... Ah ja, die is ter dan maar niet gekomen.

EDDY: “Binnenkort wordt die kleine u nieuwe muze en doet ze u dag en nacht schrijven.” ... Eigenlijk is ze dat al. Maar dat heb ik maar niet gezegd.

ELLA: In de kolom van de nieuwe personages. Het nieuw lief van Marie. Johnny, den automechanieker. Nen fantastische gast. Groten aanleg om echt volledig analfabeet te worden. Zenuwtrekske aan zijn linkeroog waardoor dat ge peinst dat hij continue knipoogt naar u. Hij wordt ongetwijfeld het meest grappige personage in de roman. Is samen met Marie een volle week gaan babysitten op de vier kinderen van zijn zuster om te weten, of als ze getrouwd zijn, ze zelf kinderen willen.

EDDY: Rosa over haar twee dochters. Ge kunt ze niet vergelijken. Gisteren kwam Marie nu vragen ofdat hare garagist bij ons mocht komen wonen. Ik zei: “Is dat niet wat vroeg?” “Der zijn ook wel voordelen aan, hé ma. We moeten nooit meer betalen als we met onzen auto naar de garage gaan.”

ELLA: Bezoek aan de villa van het hoofdpersonage. Niet normaal. Dat was het. Acht slaapkamers, drie badkamers, nen living groter dan de parochiezaal. Nen tv met een scherm waardat de personages bijna op ware grote kunnen op verschijnen. Dolby stereo tot in de vier kleinste kamerkes toe. Volgens mij heeft zijn West-Vlaamse madam hem per letter betaald om die romans te schrijven. Maar wat nen troep!! Twee containers papier. Nen berg nog te wassen kleren verspreid over heel het De Ridder rijk. Borden waarvan dat hij waarschijnlijk denkt dat ze ooit zichzelf wel nekeer gaan afwassen. Maar in den hof onder twee grote vijgebomen kunt ge echt volledig tot rust komen.

EDDY: Bezoek van het nichtje aan het huis van het hoofdpersonage. “Doen we een bubbelbadje?” Waarom niet? Wat is ter mis met een bubbelbadje? Ge weet het nochtans op voorhand: ze is onvoorspelbaar. Moest het al bestaan: ‘gezond ontoerekeningsvatbaar’. Eerst komt den A-cup tevoorschijn en dan vervolgens de nagenoeg onbeschreven venusheuvel. Sans gêne volgt: “Spant de rekker van uw onderbroek zo hard dat ge ze niet naar beneden krijgt, nonkel Eddy?”

ELLA: Efkes weg uit de roman. Maar nen privé check. Soms moet ge lef hebben in uw leven. Gewoon uw gevoel volgen. Als zijn bedoelingen niet zuiver waren, dan was, alle twee in onze bloten in dat bubbelbad, het moment geweest. Na een half uur was ik het wel zeker, het zat juist.

Scène 7

Woensdag 24 augustus. Namiddag. 17u45

Er is niemand in de jagershut aanwezig. De gsm van Eddy gaat en gaat dan over in voice mail. Mia, zijn uitgeefster spreekt een boodschap in.

MIA: Eddy, Mia hier. Man man man. Ik kan bukan mee mien eigen gene weg van contentement. Wat nen boek! Ik moet natuurlijk 't laatste hoofdstuk nog kriegen, maar ziet er nu al maar zekers van: het wordt nen bestseller, Eddy. Echte personages. Dramatiek met af en toe ook een goeie scheute leute. Ge zoedt u toch zot lachen mee die Marinelle en haren ex vrijer Xaverieus. En dan dienen garagist! Ik wil dat je me begun van september in contact brengt mee dat meiske. Dat mogen we hier uut ons handen niet laten gaan. d' Uitgeverie wilt haar een contract geven voor drie nog te schrijven romans. We zien bereid van bovenup haar gage veur te schrieven wat extra's te geven. Ze zegt maar wat dat ze wilt hé. Nen nieuwe computer, een studiotje om in te schrijven. Een abonnement voor Plopsaland. Veurt doen geliek dat je bezig ziet. *Ze zet de gsm af.*

Even later gaat de ingangdeur open en verschijnen Eddy en Ella met jeansbroek en hun T-shirt van 'Schrijverscollectief Ongehoord' aan. Eddy draagt ook een jeansvestje. Ze zijn naar McDonalds om een hamburger geweest. Beiden hebben een hamburger in hun hand.

EDDY: Als ze mij twee maanden geleden moeten zeggen dat ik in den drive-in van McDonalds junkfood zou zijn gaan halen, ik zou ze uitgelachen hebben. *Legt zijn hamburger op tafel en gaat door naar het bed. Hij trekt er zijn vest uit en gooit ze op het bed.*

ELLA: *Men voelt duidelijk aan de manier waarop ze reageert dat er iets hapert. Bewijst nog maar nekeer dat mensen kunnen veranderen ... ofdat ge ze toch niet echt kent hé. Denkt gij dat gij mij echt kent? Eet haar laatste stuk hamburger op.*

EDDY: Misschien eerst nekeer vragen: welke kant wilt ge uit?

ELLA: *Heeft haar mond schoongemaakt met het servet en gooit deze op tafel. Gewoon antwoorden. Denkt gij dat gij mij echt kent? Denkt ge dat ik mijne waren ik aan u laat zien?*

EDDY: Ik denk dat. Ik hoop dat in ieder geval.

ELLA: *Waarom doet gij dat dan niet bij mij? Hè? Ik zal mij wel blootgeven. Tot in 't diepste van mijn zieleke laten kijken. Maar als ge denkt dat meneer in zijn zieleke laat kijken? Dan zijt ge aan 't verkeerde adres. Meneer vertelt alleen maar datgene wat hij wilt dat openbaar wordt gemaakt.*

EDDY: Ah ja?!

ELLA: Ah ja! *Gaat naar haar rugzak, opent deze en haalt er een pak foto's uit. Tweeënzestig foto's van dezelfde madam lagen der in de bovenste schuif van uwen bureau thuis. Zal wel niet belangrijk genoeg zijn om als personage te verschijnen in onze roman zeker?*

EDDY: Zijn we weer ongegeneerd op stap geweest?

ELLA: En weet ge wat dat zeker niet anders of toevallig kan zijn? *Dat op al die foto 's uit uwen bureau toch wel dezelfde madam staat als op diene foto hier aan de muur. Ze haalt de foto van de muur.*

EDDY: Hij gaat op het bed zitten. Ze komt er niet in. Oké?

ELLA: In het heiligdom van de schrijver is ter nergens nen foto van de vele madammen uit zijn leven te bespeuren. Juist maar diene pak veilig opgeborgen in zijnen bureau en dienen enen aan de muur. Met daarop dezelfde madam als op diene pak hier. Waarschijnlijk ergens een gat in uw memorie?

EDDY: ...

ELLA: Soms zeggen foto's aan den achterkant meer dan aan de voorkant. Een doodsprentje van een zekere Juliette. Weinig familie. Haar broer, zijn vrouw, twee kindjes en dan gewoon, Eddy. Ze kijkt naar hem.

EDDY: ...

ELLA: Kan het zijn dat ze De Ridder vergeten drukken zijn?

EDDY: Misschien moeten we maar gewoon stoppen met wat dat we bezig zijn. Het verleden laten voor wat dat het is. Misschien wordt alles mij gewoon teveel. Uw moeder die na al die jaren weer in mijn leven verschijnt. Een kind die ge nooit gezien hebt en dat ge zonder het zelf te beseffen precies geadopteerd hebt. Nen boek waardoor dat mijn privéleven al met eens geen privéleven meer is.

ELLA: Pardon? Bedoelt ge dat we datgene, waar dat we de voorbije weken dag en nacht mee bezig zijn geweest, gewoon als een hoopke oud papier bij de eerstvolgende papierophaling aan de deur gaan zetten?

EDDY: Ik wil het niet. Ik kan het niet!

ELLA: Dees kunt ge echt niet maken, man. Ik zat dik in de shit en gij waart bereid mij te helpen. Weet ge nog? Gij hebt toegelaten dat we dikke vriendjes werden. Of had ge niet door dat ik mij hier aan 't nestelen was. Dat ik hier de warmte en den aandacht kreeg dat ik heel mijn leven al heb moeten missen.

EDDY: Heel stilletjes. Sorry, maar ik kan het echt niet.

ELLA: *Trekt haar t shirt met 'Schrijverscollectief Ongehoord' uit en gooit hem in een hoek. Ik heb u vertelt waar, met wie en hoe dat ik voor den eerste keer seks hebt g' had. Ze trekt een trui van haar aan. Ik heb gewoon in mijnen bloten naast u in uw eigen bad gezeten. Zover vertrouwde ik u.*

EDDY: Het ... lukt ... mij ... niet.

ELLA: *Is dat uw manier van met mensen omgaan? Ze gewoon gebruiken en als het niet meer past kunnen ze ophoepelen? Wegwezen. Adieu tot nooit meer. Ze gooit een hele pak losse papieren van op tafel zijn richting uit. Bedankt voor de pijnlijken opvang ... nonkel Eddy. Ze neemt haar rugzak en gaat naar de ingangsdeur.*

EDDY: *Hij staat recht en gaat bij het bed weg. Als ge nu vertrekt, dan moet ge nooit meer weerkeren.*

ELLA: *Blijft bij de ingangsdeur staan.*

EDDY: *Hij staat met zijn rug naar haar. Geloof mij als ik u zeg dat ik dit niet gewild heb. Maar heel die roman... Ik heb er heel mijn leven angstvallig voor gezorgd dat mijn privéleven...*

ELLA: *Ge komt er wel laat mee voor den dag hé. Nog zeven komma 's en drie punten goed zetten en hij is af.*

EDDY: *Voor mij waren dat hoofdstukken dat ik afgesloten had.*

ELLA: *Gij kiest gewoon de positie die u op dat moment het best uitkomt. 'Voor mij waren dat hoofdstukken ...' Ewel voor mij niet. Voor mij waren dat hoofdstukken die anderen voor mij afgesloten hadden. Maar wel voor dat ik ze eerst mogen lezen had.*

EDDY: *Draait zich naar Ella toe. Achter den drieëntwintigste september staat heel de familie wel in haren bloten hé.*

ELLA: *Ze stapt zonder hem aan de kijken weg van bij de ingangsdeur. Ah, stopt ermee, wilt ge. Als ge voor de rest van uw leven met uw maskerke wilt blijven oplopen moet ge dat doen. Gewoon doen gelijk uw moeder, alle papierkes met waarop staat hoe ge in werkelijkheid zijt ergens goed wegsteken en als ge dood zijt zullen ze dan weten wie ge eigenlijk waart.*

EDDY: *Gij verstaat dat niet.*

ELLA: *Nee, te dom voor.*

EDDY: *Den impact...*

ELLA: *En uw systeem dat heeft genen impact? Ge kunt haast met pensioen gaan en ge kunt nog uzelf niet zijn.*

Ze gooit haar rugzak in een hoek en gaat naar de foto van Juliette die ze hem toont. Ik dacht dat ge mij alles verteld had, maar blijkbaar niet hé. Want was dat zo geweest dan zou ik nu weten wat Juliette voor u heeft betekend.

Er valt een stilte. Eddy wendt zich weer af van Ella.

EDDY: Het verhaal van Juliette is iets van mij. Iets wat ik voor altijd voor mij alleen wilde bewaren. ... *Hij herpakt zich en begint een verhaal te vertellen. Soms moet nen mens der nekeer tussenuit. Twee weken Ibiza. We zien wel. Zij een zo goed als gestrand huwelijk. Tijd voor efkes alleen alles op een rijtje zetten. Twee weken Ibiza. Aan de rand van 't zwembad van 't hotel. Zij leest boekskes. Ik probeer een boekske te schrijven. Mijn papieren waaien tot bij haar en ... Doucheke pakken voor een dineetje met ons twee. Achteraf dancing, wat geflirt bij de zee, seks. Voor de rest van de vakantie inplaats van twee hotelkamers, één hotelkamer. Twee dagen achter dat we weer in België waren heeft ze de scheiding aangevraagd. Ze wou wel niet dat ons relatie openbaar werd vooraleer dat de scheiding rond was. Mijn schrijvershol werd ons onderduikadres voor duizend en één liefdevolle momenten. Het was fantastisch. Ik moest en ik zou tegen dat ze de volgende keer naar hier kwam x aantal nieuwe bladzijden geschreven hebben. De ervaren kritische romanlezeres en... *Hij draait zich nu om naar Ella. Met een lachje. ...typiste die met tien vingers kon typen... Ella kijkt hem aan en er volgt van haar ook een klein lachje. ...was mijn muze geworden. Diegene die ervoor zorgde dat ik nooit voordien zo creatief was geweest. Die ervoor heeft gezorgd dat er een einde kwam aan maanden doelloos rondlopen gevuld met nen niet te stillen honger naar drank en seks. De scheiding met onderlinge toestemming zou rond zijn twee weken nadat mijne vierentwintigste roman uitgegeven werd. Daardoor kon ze niet naast mij staan op het podium wanneer dat hij voorgesteld werd. Hij lacht heel sober. Nu weet ge ook waarom dat er maar drieëntwintig en geen vierentwintig keer seks is geweest met Mia. Hij kijkt nu de andere kant uit. Eindeloos proberen bellen zonder antwoord. Honderd keer voorbij haar deur rijden zonder haar te zien. Nen telefoon van haar broer die ze blijkbaar van ons relatie op de hoogte gebracht had. Juliette was al nen hele tijd in behandeling voor leukemie. Nen bloedklonter in haar hersenen was haar fataal geworden.**

ELLA: *Heel stilletjes. Sorry.*

EDDY: *Komt bij haar aan tafel zitten. Alles wat rest van Juliette is dees. Hij kijkt naar de typemachine. Was van haar grootvader en heeft ze mij cadeau gedaan als we beslist hebben dat we een relatie gingen starten. Roman nummer vierentwintig is door Juliette getypt op haar grootvader zijn Underwood Standard Typewriter uit 1919. Hij wrijft liefdevol over de typemachine.*

Er valt een stilte.

ELLA: En ik ben dus de enige die al ooit in aanraking is mogen komen met...

EDDY: *Kijkt haar aan. Zeg dus nooit meer dat ik u niet vertrouw.*

ELLA: *Kijkt hem even aan, omhelst hem en kust hem dan op zijn wang.*

Er valt en stilte.

EDDY: Ik vraag mij af wat Juliette...?

ELLA: Alleen gij beslist.

EDDY: Tijd zal...

ELLA: Die is er niet. Nog zes dagen en dan wilt Mia het manuscript op haren bureau.

EDDY: Mocht Juliette...

ELLA: Gij beslist. Alleen haar broer die weet had van uw relatie met haar kan weten dat als haren naam wordt veranderd in den boek dat het om Juliette gaat. Als ge het niet bij uzelf verkocht krijgt dat we de roman uitgeven ... dan leg ik mij daarbij neer.

EDDY: ...

ELLA: Den boek zou er gekomen zijn zonder het hoofdstuk Juliette. Als Juliette zo belangrijk is geweest, verdient ze het dan om doodgezwegen te worden?

EDDY: *Gaat van de tafel weg, loopt even in het rond en gaat dan terug zitten. Hij kijkt naar Ella en typt dan met één vinger. Ibiza.*

ELLA: Nee, we gaan niet weerkeren naar de prehistorie hé. Niet met ene vinger. *Ze gaat op zijn schoot zitten. Weg met die pollekes. Ik zet op papier wat we moeten uitwerken. Ze typt. Uih... Nieuw uitgangspunt voor de roman. We vertrekken niet meer van nen histoire van drie generaties schrijvers binnen één familie ... maar van nen succesauteur die omwille van een ingrijpende gebeurtenis in zijn leven der niet meer in slaagt nen letter op papier te krijgen. Ze kijkt nu naar Eddy. Dat wordt het hé?*

EDDY: En... En met wat beginnen we de roman? *Hij neemt zijn hamburger en neemt er een hap van.*

ELLA: Met dees hier. Het verhaal begint gelijk dat ons verhaal begonnen is. Geen chronologie meer, maar gewoon der midden in en dan voegen we der personages aan toe. Soms komt de lezer met nen flashback te weten waarom personages in het heden op die of die manier reageren.

EDDY: En we krijgen alles wat we tot nu toe op papier hebben gezet, ondanks dat we alles door mekaar gaan zetten, toch weer aan mekaar geplakt?

ELLA: Wij zijn wel geen gewoon team, hé man. Ooohhh, ik voel die adrenaline weer door mijn adres kruipen hé. Ze neemt zijn hamburger en bijt er een stuk uit. Schrijvershonger. Ja, dat wordt natuurlijk wel eerst nog een paar uurkes werken voor al dienen nieuwe info in de juiste vorm te gieten. We hebben welgeteld nog zes dagen om alles... Yesss!!! Dat wordt echten deadlinestress, man.

Scène 8

Woensdag 31 augustus. Nacht. 23u58

Eddy zit met jeansbroek en rood geruit hemd aan in bed met het manuscript. Ella loopt rond in haar onderbroek en schrijvers T-shirt. Op tafel staat een kandelaar met brandende kaarsen.

ELLA: Nee. Nee nee nee en nog nekeer nee. We denken der zelfs niet aan om dat te doen. Het is wel niet naar nen trouw van een boerenkoppel dat we gaan hé. Ge verslijt uw geruit hemdeke maar voor een andere aangelegenheid. Ik ga niet met nen boer naast mij naar de voorstelling van mijnen eigen boek.

EDDY: De mensen verwachten dat van mij.

ELLA: Het wordt tijd dat ge ze dan nekeer verrast. En laat dat maar aan mij over. Ik verzin wel iets.

EDDY: Als ge dan toch aan het verzinnen zijt, kunt ge dan ook nog rap nen titel verzinnen voor onzen boek? Binnen twee minuten is 't den eerste september. Dus zal ons Mia morgenochtend de definitieve versie in haren mailbox willen zien verschijnen. En ik vermoed, met nen titel.

ELLA: Dat was gij toch die zei dat nen titel altijd zijn eigen invulde.

EDDY: Ja, dat was wel in mijn boeken hé. Blijkbaar is ter een verschil met mijn boeken en...

ELLA: Kom, stop het. Hier heeft niemand iets aan. Gij weet het niet. Ik weet het niet. Voorlopig wordt onzen titel puntje puntje puntje.

EDDY: Tot grote vreugde van ons Mia.

ELLA: Fuck, die Mia. Ik zou die normaal vandaag bellen.

EDDY: Mia?

ELLA: Ja Mia, die West-Vlaamse uitgeeftster, ge weet wel hé. Gespecialiseerd in amoureuze escapades achter de voorstelling van nieuwe romans.

EDDY: Gij belt Mia. Mia belt u. Allemaal oké voor mij.

ELLA: Ik wil nog iets gewijzigd zien aan dat contract voor die drie nog te schrijven romans.

EDDY: Ik heb anders nog geen contract gezien voor drie nog te schrijven romans.

ELLA: Misschien wilt ze wel dat ik die romans schrijf met nen knappe gast van een jaar of twintig hé.

EDDY: Wie weet. Bij mijn weten heeft Mia nog genen boek met nen truckchauffeur als hoofdpersonage in haar uitgeverscollectie.

ELLA: Ola, hoor ik daar zo... *Maakt een klein gebaar met duim en wijsvinger.* Een ietsie pietsie jaloezie? Ik vrees dat ge aan den truckchauffeur gaat moeten wennen. Toffe gast zun dienen Benny. Ook nen sportieve gast. Doet aan polstokspringen. Volgend weekend ga ik mee met hem naar een meeting.

EDDY: Allee, als ik het zo hoor gaat de relatie nen echten hoogvlieger worden.

ELLA: Gij... *Ze maakt speels weer het gebaar met duim en wijvinger rond jaloezie.* Maakt u maar geen zorgen. Wat dat wij hebben staat daar los van. Het wordt misschien wel tijd voor een kennismakingske. Als ge mij garandeert dat ge uw manieren kunt houden natuurlijk.

EDDY: Pardon?

ELLA: Ja, het is wel niet de bedoeling dat ge tijdens de kennismakingsronde gaat zeggen dat ik naast u lig om te slapen hé.

EDDY: Gij hebt u dus eigenlijk gespecialiseerd in slapen met mannen in een klein beddeke. Dat bed in diene camion en...

ELLA: Eigenlijk ben ik wel benieuwd naar wat dat ge van hem gaat vinden. Maar... 'k Zeg het u nu al: 'k ga der wel geen rekening mee houden. Weet ge, eigenlijk kent gij mij veel beter dan mijn moeder. 'k Vraag mij eigenlijk af of ter iets is wat dat ik u nog niet verteld heb.

EDDY: Dat personalitydossier van u begint hier inderdaad serieuze proporties aan te nemen.

ELLA: Ja enne... Der moet er nog eentje bij. Nen moeilijken. ... Uih... Bon. Wat vindt ge der van moest ik zo alle dagen een pilleke pakken om niet in verwachting te geraken?

EDDY: Ik ben wel gespecialiseerd in literaire aangelegenheden hé.

ELLA: Ik ben der zeker van dat ik de enige ben met wie dat Benny... *Ze lacht.* ...hoogvlieger. ... Drie keer op nen avond dat condoom gedoe dat vind ik maar niets en...

EDDY: Ja... Misschien moet ge voor dergelijke zaken toch maar nekeer een bezoekske brengen aan uw moeder.

ELLA: Hallo. Ze weet niet eens dat ik een lief heb en... Bon, dat is dus beslist. Doen. Dan een vraag die ge wel gaat kunnen beantwoorden. Zit er tussen de madammen die ooit vurige fan geweest zijn van uw schrijfsels soms een gynaecologe?

EDDY: Ja, veel absurder moet het wel niet worden hé. Ge vraagt aan mij ofdat er een ex van mij gynaecologe is en ofdat ik haar wil bellen omdat gij drie keer op nen avond ...

ELLA: Ja. Daar hebt ge toch uw beste vrienden voor hé.

EDDY: De enige madam die in mijn collectie voorkomt is een madam gespecialiseerd in zenuwziektes.

ELLA: Kan van pas komen. Ge wilt niet weten hoeveel stress dat ik er nu al van krijg als ik eraan peins dat ik bij een madam dat ik niet ken met mijn benen...

EDDY: 't Is wel bij nen dokter dat ge gaat hé.

ELLA: Ja, maar die ik dus niet volledig vertrouwt. Maar oké, dat is dan geregeld.

EDDY: Wat is ter geregeld?

ELLA: Wat moet er gebeuren als ge iemand niet volledig vertrouwt? Dat gaat er iemand mee dat ge wel vertrouwt.

EDDY: Gij... No way! Zie van hier dat ik op een stoelke naast u ga zitten terwijl dat...

ELLA: Gij wilt dat dus niet doen voor mij of wat?

EDDY: Gij kunt mij veel vragen maar dat ga ik dus niet doen, nee.

ELLA: *Ze denkt na.* Ja, is ter misschien ook wel wat over. Oké. We... Gij gaat mee met mij en... blijft in die wachtkamer zitten. Als ter iets niet echt oké is, roept ik u en... Deal?

EDDY: Jongens jongens jongens.

ELLA: Deal?

EDDY: Deal.

ELLA: En ik zoek eigenlijk ook nog nen sponsor voor dat anticonceptieverhaal te betalen. Gij...?

EDDY: Deal.

ELLA: Man man man, wij zijn eigenlijk nogal een team hé.

EDDY: Ja, en wat voor één. Ik heb nog een vraag voor het team. Anja Clauwaert heeft mij gebeld.

ELLA: Dat is... Ge zijt op 't toppunt van uw populariteit, hé collega. Als uw exen u weer beginnen te bellen.

EDDY: Haar vraag: ze wil een nieuwe reportage draaien voor 'Ten huize van' maar met de twee schrijvers.

ELLA: Hallo! Ik zie dat wel niet zitten om samen met ons drie in dat bubbelbad te zitten hé.

EDDY: Haar voorstel: ze interviewt mij thuis en ons twee dan hier.

ELLA: In ons konijnenpijp hier? En gij gaat de pers hier zomaar binnen laten.

EDDY: Ja, we moeten ook aan de promotie van den boek peinzen hé.

ELLA: Ge beseft het misschien zelf nog niet; maar ge zijt wel nen helen andere mens aan 't worden hé.

EDDY: Ja, doen of niet?

ELLA: Zal wel zijn. Is het begin van onzen eersten herdruk. Zeg, is die ondertussen al gescheiden of...?

EDDY: Ja kom, stopt ermee. Dat weet ik niet. En dat interesseert mij ook niet.

ELLA: Nu nog niet. Maar als ge samen met haar in uw bubbelbad zit dan...

EDDY: Dat zien we dan wel. Ander onderwerp. Ja, uih...

ELLA: Ander onderwerp?

EDDY: *Hij staat op, gaat naar de kast, trekt een lade open en haalt er een brief uit. Uw ma heeft mij... mij nen brief meegegeven van uw vader. Hij geeft haar de brief.*

ELLA: *De sfeer slaat volledig om. Nen brief.*

EDDY: *Ja. Hij gaat terug op het bed zitten.*

ELLA: En is ter ook een reden voor ... 'nen brief'?

EDDY: Daarvoor zult ge hem moeten opendoen, vrees ik.

ELLA: Ja, voor te weten wat er in nen brief staat, moet ge meestal eerst de enveloppe opendoen. *Ze wendt zich even af. Het is duidelijk dat ze nadenkt. Ze gaat nu snel naar Eddy en geeft hem de brief terug. Ge zegt maar dat ik een ticket geboekt heb naar Antartica. Enkele reis. Ze stapt van hem weg. Ah ja, voor ik het vergeet, morgen ben ik er niet. Als ge aan den unief Germaanse Talen wilt studeren, moet ge u wel op voorhand laten inschrijven, schijnt het. Ze gaat aan tafel zitten. En gij, hebt gij u al laten inschrijven?*

EDDY: En hebben ze de richting al uitgevonden daarvoor?

ELLA: Steno dactylo. *Terwijl ze typt. Tienvingerig typen. Ze typt heel speels tot ze plotsklaps stopt. Ze kijkt naar hem, neemt de kandelaar met brandende kaarsen en gaat naar het bed. De kandelaar zet ze op kastje naast het bed. Opschuiven. Kom.*

EDDY: Heb ik iets gemist?

ELLA: Ze gaat naast hem in het bed zitten. Nen titel misschien. Wat is het enige wat hetzelfde is gebleven tussen gij als soloschrijver en wij als duo?

EDDY: Voor alle duidelijkheid. Ik heb geen Grieks/Latijnse gestudeerd hé.

ELLA: Die oude typemachine. Het verleden en het heden komen samen in die oude typemachine. Die typemachine is ook het enige wat dat er overblijft van de meest fantastische periode uit uw leven. Als we dus de machine nen naam moeten geven dan... Onzen titel ... 'Juliette'.

EDDY: Moment. Het is natuurlijk wel zo dat...

ELLA: Weet ge wat dat ik weet. Dat ge der moet van profiteren want dat het voorlopig de laatste keer is dat ge naast mij gaat liggen om te slapen. Ze kust hem en ze blaast de kaarsen uit.

Scène 9

Vrijdag 23 september. Namiddag. 17u15

Ella staat voor de spiegel en maakt haar haren op. Ze draagt een jeansbroek en bloes. Met haarlak heeft ze een vrij wilde coupe gecreëerd. Eddy zit aan tafel en leest. Hij draagt zijn jeansbroek en rood geruit hemd. Ella draait zich om en ergert zich aan Eddy.

ELLA: Hallo! Moest het lukken van der een klein beetje vaart in te steken.

EDDY: Rustig. 't Is niet dat we nog een bladzijde moeten schrijven aan dienen boek hé.

ELLA: En het is ook niet dat Middelkerke hier aan 't eind van den bos ligt. We moesten er wel minimum anderhalf uur voor dat het begin zijn hé.

EDDY: Als we stress willen krijgen, moeten we dat zeker doen.

ELLA: Ze komt bij hem aan tafel. Allee hop, al die complimenten niet. Ze wijst in een linnen kledingzak aan de muur. Uwen outfit hangt daar in diene zak.

EDDY: En dat zie ik al helemaal niet zitten.

ELLA: Wat? Doe eens wat normaal hé zeg. Ge kunt toch moeilijk in ene van uw geruite hemden gaan waardat ge der vijftien jaar geleden ineens vijfeneventig in ene keer van gekocht hebt.

EDDY: De vierentwintig vorige keren...

ELLA: Kan best zijn, maar nu doet ge dat niet. Had ik met nen clochard op stap willen gaan, dan had ik wel iemand meegevraagd van in 't Brusselse metrostation.

EDDY: In den boek moeten de personages levensecht zijn, maar in 't echt...

ELLA: Kom, niet teveel cinema nu. Hemd uit, broek uit.

EDDY: Gaat de linnen kledingzak halen en legt hem op tafel. Dat is dus het probleem met C° auteurs hé. Die moeien zich zelfs met wat voor een onderbroek dat ge draagt.

ELLA: En we gaan niet heel de weg naar Middelkerke reutelen.

EDDY: Kilometers stress krijg ik ervan.

ELLA: Als ge het niet doet voor uzelf. Doe het dan voor mij.

EDDY: Voor u.

ELLA: Ja, ik wil gewoon fier kunnen zijn op u. Ik wil niet alleen naast nen goeie schrijver, maar ook naast nen knappe gast op dat podium staan.

EDDY: *Haalt het smokingpak uit de linnen zak en kijkt naar het pak. Oohh! En dan staat ge daarmee in al de gazetten en de boekskes hé.*

ELLA: Direct moeten we nog nen Middelkerkse vliegenmepper kopen om al die opdringerige vrouwelijke fans van u weg t' houden. En ... *Ze gaat naar een tafeltje en neemt er twee stylo's die ze hem toont. Twee gelijke sjieke stylo's om ons boeken te signeren.*

EDDY: *Trekt hemd uit en doet een wit hemd aan. Als ik dienen avond al overleef zal ik daarachter volgens mij nooit meer dezelfde zijn.*

ELLA: Gij moet gewoon een beetje mee met uwen tijd. *Ze gaat een andere linnen kledingzak halen waarin haar outfit zit. Hebt ge gezien op de site van de uitgeverij hoeveel belangstelling dat er is voor onzen boek? Ze legt de zak nu op tafel en opent hem.*

EDDY: Ik ben daar wel allemaal niet met bezig hé.

ELLA: Als het een succes wordt dan krijgen we Mia wel zover dat we binnen de site van de uitgeverij nen doorkliklink krijgen met alleen uw boeken.

EDDY: Nen link. *Heeft zijn wit hemd aan. Zie mij hier staan. Ik voel mij precies een doorkliklinkmanneke.*

ELLA: *Haalt een mooie lange rode galajurk uit de linnen kledingzak. Geef toe, ge kunt nu toch moeilijk in jeansbroek en met een geruit hemd meegaan met zo'n sjieke madam. Ze trekt haar bloes en jeans uit. Direct willen al die knappe lezeressen met u nen selfie. Staat ge morgen met vierhonderdvierenveertig verschillende madammen op facebook.*

EDDY: *Trekt zijn jeansbroek uit en zijn smokingbroek aan. Dat is absoluut niet nodig.*

ELLA: *Vult de cup van haar bh bij. Wat, dat is niet nodig? Ge zijt al heel uw leven gefascineerd door knappe madammen en nu...*

EDDY: *Bemerkt waar Ella mee bezig is. Met wat zijt gij bezig?*

ELLA: *Draait zich nu met haar rug naar Eddy. Hallo, geeft het niet?! Staat meneer gewoon een beetje naar mijn tieten te kijken.*

EDDY: *Hij begint ineens enorm te lachen. Zoiets kunt ge nu toch zelfs niet dromen. Staat ge naast uwe collega en haalt die ineens haar doe het zelf borstvergrotingspakket boven.*

ELLA: Ik wil hier gewoon wat meer body. Ja?! Van A naar C-cup. Dat komt beter uit in dat kleed. Is dat nu zo...?

EDDY: *Hij kan zich met moeite bedwingen met lachen. Nee!! Tuurlijk niet. Hopelijk hebben ze geen foto's van u gevonden op internet van de voorbije weken. Dan vraagt de pers u misschien wel of ge de voorbije dagen niet wat teveel Samsonmelk gedronken hebt. Hij lacht weer tenvolle.*

ELLA: *Ze gooit nijdig de wattenproppen naar Eddy. Oké! Dan genen C-cup hé. Ze trekt haar kleed aan. Er valt even een stilte. Wanneer ze het kleed aanheeft. Ambetanterik.*

EDDY: **Komaan zeg. g' Hebt de schoonsten literairen A-cup van West Europa. ... En omstreken.**

ELLA: **Zorg maar dat bij u alles goed zit in uwe smoking.**

Er valt een stilte.

EDDY: **Bon. Uih... Uw ma, die komt?**

ELLA: **Ja, en uw zuster ook.**

EDDY: **En Marie?**

ELLA: **Ja, met haren automechanieker. Dus moest het zijn dat uwen auto niet wil starten in Middelkerke, geen probleem.**

EDDY: **Ja...**

ELLA: **Wat 'Ja.'?**

EDDY: **Ik weet niet ofdat ik u dat al gezegd heb, maar...**

ELLA: **Nee, stop het. Ik ken u zo goed. Als ge zo begint, dan hebt ge het mij nog niet gezegd.**

EDDY: **Ja, ik weet niet zeker ofdat ik u achter heel die poespas in dat casino weer kan meebrengen naar hier.**

ELLA: **Ah nee? Vertrekt ge onmiddellijk daarachter met nen last minute naar de Bahama's?**

EDDY: **Ik heb verplichtingen.**

ELLA: *Heel speels en enthousiast. Ja natuurlijk, hoe had ik dat nu kunnen vergeten. Mia. Het hoogtepunt binnen de literaire wereld. Mia's West-Vlaamse kamasutraparty.*

EDDY: **Laat ik heeeeel duidelijk zijn. Er komt vanavond gene seks met Mia.**

ELLA: **Laat ik heeeeel duidelijk zijn. Dan gaat Mia zwwwwaar ontgoocheld zijn.**

EDDY: **Het is niet omdat Mia al twee maanden droomt om achter die boekvoorstelling met mij... Mag ik er zelf ook nog iets aan hebben alstublieft?**

ELLA: Dat wordt nen avond die er van begin tot eind totaal anders gaat uitzien. Nen boek geschreven met nen C° auteur. Deftig gekleed verschijnen op 't podium. Geen Miaatje doen achteraf. Ja. Dan moet er maar één vraag meer gesteld worden hé. Wie is de plaatsvervangende fee die met onzen populaire romanschrijver de paringsdans gaat inzetten. *Ze gaat naar de spiegel met lippenstift. Ken ik haar?*

EDDY: *Kamt zijn haren. ...*

ELLA: Komt ze uit de schrijverswereld of gaat de paringsdans niet vooraf gegaan worden door een hele rij amoureuus literaire woordjes?

EDDY: ...

ELLA: Is ze...? Potverdomme. Hoe stom kan nen mens zijn. *Ze gaat bij Eddy. Plingend. Speels. Begint haren naam soms met 'An' en eindigt hij met 'ja'?*

EDDY: Het is allemaal nog niet zeker.

ELLA: *Ze neemt zijn strik en doet hem aan. Wat is ter nog niet zeker?*

EDDY: Ze komt naar de voorstelling van den boek en heeft mij gevraagd ofdat ik het zie zitten dat we daarachter bij mij thuis die aflevering van ons in 'Ten huize van.' voorbereiden. En ik heb nog gene 'ja' gezegd.

ELLA: Natuurlijk gaat ge 'ja' zeggen. En natuurlijk gaat ge seks hebben met haar. 't Is niet omdat ge een sjeek kostuum aanhebt, dat ge u eigen niet meer moogt blijven hé. Lyrisch. Na de voorstelling van zijn boek trok de schrijver zich bubbelbadend terug onder de vijgenbomen. *Ze valt uit haar rol. En g' hebt geluk, want in september zijn de vijgen rijp.*

EDDY: Ik weet echt niet ofdat ik dat wel moet doen.

ELLA: Ik zie geen reden waarom niet.

EDDY: Door het schrijven van dienen boek zijn der zoveel herinneringen weer... *Wendt zich af.*

ELLA: Achter alles wat dat ge mij over Juliette hebt verteld, zou zij nooit willen dat ge niet verder gaat met uw leven. Zij zou u dat gunnen. Daar ben ik zeker van. En ik gun u dat ook hé. Na de inspanning komt de ontspanning. *Ze draait Eddy naar zich toe. Tenandere met zo nen sjeke strik kunt ge toch niet anders of fantastische seks hebben.*

EDDY: Gij zijt in en in slecht.

ELLA: En pas op, het was ook nog niet zeker dat ik met u wilde wekeren naar huis.

EDDY: Last minute Ibiza?

ELLA: Dan ga ik, vrees ik, toch een tijdje onderweg zijn. Ja, met zo nen tientonner kunt ge niet continue honderdvijftig rijden hé.

EDDY: Den Benny.

ELLA: Ja, de camionchauffeur heeft beslist dat hij, ook al heeft hij in heel zijn leven nog genen boek gelezen, naar de voorstelling van onzen boek komt. Met zijne camion. Zijnen nieuwe camion. En wie heeft hij gevraagd om daarachter een ritje met hem te rijden? *Doet Eddy na. 'Pas op, ik heb wel nog niet 'ja' gezegd.'*

EDDY: Maar het schijnt wel dat hij nu wat meer tijd heeft.

ELLA: Wat meer...?

EDDY: Dat het bij hem nu zo rap niet moet gaan.

ELLA: *Speels. Ahh, flauwkes! Ja, pas op, ik ging het niet doen. Maar ja, nu dat ik hoor dat gij mij liever kwijt dan rijk zijt. Ze gaat bij hem. Ik hoop voor ons alle twee op nen fantastischen avond met unaniem lovende reactie op onzen boek en daarachter ... nen fantastischen after party. Ze geeft hem een ferme kus op zijn wang. Er staan rode lippen op zijn wang. Merci voor alles ... Daddy.*